

אוצרות החיים

הרב מרדכי יפת יהודה שרעבי

ב' באלול תשפ"ו | שבת קודש | גליון 214

פרשת שופטים

מן העל"נ חכם בנידון שמואלי שליט"א

משולחן המלך

עמוד 3

זוהר על הפרשה

עמוד 8

שרפי קודש

עמוד 10

ההלכה היומית

עמוד 12

שאלות מבית הדין

עמוד 12

מדור הילדים

עמוד 14

דרכי הרשב"י

עמוד 15

והורדו זקני העיר ההוא
את העגלה אל נחל איתן...
וערפו שם את העגלה בנחל

זמני השבת

הזמנים ע"פ לוח אור החיים

הדלקת נרות	שקיעה	יציאה	ד"ת
18:48	19:28	19:58	20:49
19:09	19:29	19:59	20:50
19:07	19:27	19:57	20:47
19:07	19:27	20:56	20:47

במנהג ירושלים הדלקת נרות 40 דקות לפני השקיעה

הילולא דצדיקא

יום ראשון - ג' אלול

ג. רבי אליהו מאנסאני תלמיד אור החיים הקדוש | רבי רפאל אליעזר נחמיאס, מח"ס חון רב | רבי אברהם יצחק הכהן קוק, מחבר ספרי "אורות" ועוד... תרצ"ה | רבי חומאני עלוש רב ומו"צ מדנין, מח"ס אני חומה, תשט"ו | רבי שלום אייכנשטיין אדמו"ר מזידיטשוב צפת, תשמ"ז | רבי יצחק צדיקה מחכמי תוניסיה, תר"מ

יום שני - ד' אלול

ד. רבי שמואל נהון ראב"ד טיטואן | רבי מאיר שמחה הכהן, מח"ס אור שמר משך חכמה, תרפ"ו | רבי יצחק ידידיה פרנקל ראב"ד ת"א, מח"ס דרך ישרה, תשמ"ז | רבי אליהו קרמר דיין בליטא סבו של הגר"א | רבי משה פורבינצאל מגדולי הפוסקים באיטליה | רבי מסעוד מהדאר מחכמי ג'רבא, מח"ס מים טהורים, תשי"ט | רבי משה פינטו מצדיקי מרוקו | רבי יצחק הדאיה, מק"ק חסידים נהר שלום, בן ר' שלום, תשכ"ב | רבי יעקב משה קורלנסקי מנהל ת"ת יבנה י-ב, תשנ"ד | רבי שלום אריה לייב קורלנסקי ר"מ ת"ת יבנה י-ב, תשנ"ד

יום שלישי - ה' אלול

ה. רבי משה עידאן מחכמי ג'רבא, מח"ס שעשוע מצוה, תרנ"ד | רבי אליהו לניאדו מחכמי אר"ץ | רבי אהרן רפאל חיים משה פיריה, מח"ס מעיל קודש | רבי דוד שלמה צבי בידרמן מלעלוב ירושלים, תרמ"ח

יום רביעי - ו' אלול

ו. רבי ראובן מרגליות, מח"ס ניצוצי זוהר | רבי משה הכהן אלכלאף | רבי אליהו הכהן אביו של מח"ס פרחי כהונה | רבי ישועה שמעון חיים עובדיה, מח"ס ישמח לבב | רבי יום טוב ליפמן הלר בעל התוספות יום טוב, תשכ"ט | רבי אברהם ברוך בן ר' אליהו מאני, מח"ס ברוך אברהם, תרמ"א | רבי יקותיאל יהודה טייטלבוים, הייטב לב, תרמ"ג. | רבי יחזקאל סרנא, הדברי יחזקאל, ר"י חברון, תשכ"ט. | רבי נעים בן אליהו, רב שכונת הבוכרים, תשע"ד.

יום חמישי - ז' אלול

ז. רבי אליהו חיים אביו של הבן איש חי, תרי"ט | רבי ישועה כהן, מח"ס מעיני הישועה, תרס"ג | רבי סאסי כהן, מח"ס פרוכת המסך, תשל"א

יום שישי - ח' אלול

ח. רבי בן ציון מאיר חי עוזיאל, מח"ס משפטי עוזיאל | רבי אברהם בטאט | רבי דוד הלברשטאם בן ר' חיים מצאנז, תרנ"ג | רבי יחיא עמר, תשנ"ן | רבי דוד כהן מגדולי רבני ג'רבא, תש"י

יום שבת - ט' אלול

ט. רבי דוד הכהן אחיו של בעל זרע אמת | דן בן יעקב אבינו, ב' אלפים שי"ח, קבור באשתאול | רבי צדוק הכהן מלובלין, מח"ס צדקת הצדיק, תר"ס | רבי רפאל טרויש, מח"ס צח ואדום

מופדות המייש"ר

הידור מצווה

הסריבת לספרי תורה, תפילין וציונות בפקודו של מ"ר שד"א וכן כל ספרי מ"ר

שלוחה 5

לעריכת אזכרות

בארחות צדיקים של אברכי ירבני הישיבה כולל סעודת דרכי תורה וקדיש כולל תיעוד שישלח אליהם ביואטסאפ

שלוחה 7 או ביואטסאפ

פדיון נפש

ע"פ הקבלה עם מטבעות מכסף טהור הנערך מדי יום ע"י מ"ר גדול המקובלים

שלוחה 3 או ביואטסאפ

אך ורק דרך הטלפון **שלוחה 6**
הצביע מתבקש בכל לשון של בקשה לא להגיע ללא קביעת תור מראש

קביעת פגישה למ"ר

כולל לאברכים מצויינים החזקת אברך ללימוד התורה הקדושה להצלחת

ע"י מניין אברכים באופן פרטי ליקירך ללא שניות טיפוסים **שלוחה 7**

תיקון נפטרם

בית הבנסת זמני תפילות ושיעורי תורה שואל את הבט או היכנס לאחר הישיבה

מכון להוצאת ספרים **ניתן להקדיש לע"ז**

תולים לילדים להזכרת שמות בלימוד התהלים לילדים שלוחה 8

חלוקת ספרי הזוהר הימני ללא עלות שלוחה 4

לקבלת האלכה והוספת 2-3 דק' של הלכות יש לשלוח בקשה בחזאפ

בית הוראה שאלות אקטואליות בהלכה שלוחה 2

ישיבה גדולה לבחורים תפירת התורה שלוחה 10

הכל בטלפון ארוד:

03-55-20004

www.ravbenayahu.co.il | אורט ישראל 4-בת-ים

טכ'פון וואצאפ 054-4776356 | קו שמיעת שיעורים: 073-3718129

ע"פ צח"ק שראש יוסף
054-655-4554

האריה דוהר והם כולם בורחים לתוך ניקי הסלעים. והנה, הם רואים איזה שלושה אנשים יושבים ביחד, לא צועקים, לא בורחים, לא כלום. צועקים להם: "תברחו!", אבל הם ממשיכים לשבת.

בסוף הבינו שאלה שלושה אנשים חרשים, ולכן הם לא מפחדים, כי יש להם מחיצה באזן. אם אתה רואה בן אדם עכשיו שאינו מפחד, סימן שהוא חרש, הלב שלו אטום. אתה מבין מה קורה? אתה לא שומע את שאגת האריות?! איך אתה עוזב את זה כך?!

החכמה והנבואה מול דברי הקב"ה

הנה, מובא בפרשה: "על פי שניים עדים או שלושה עדים יזמת המת, לא יזמת על פי עד אחד". (דברים יז, ו).

המדרש אומר בילקוט שמעוני, שמובא גם בירושלמי (פאה א, א): שאלו לחוכמה: 'חוטא, מה עונשו?'. אמרה להם: "חטאים תִּרְדָּף רעה" (משלי יג, כא), אין תקנה לחוטא אלא עונש, אין מה לעשות.

שאלו לנבואה: 'חוטא, מה עונשו?'. אמר יחזקאל הנביא: "הנפש החוטאת היא תמות" (יחזקאל יח, ד), אין תקנה.

שאלו לתורה: 'חוטא, מה עונשו?'. אמרה: "יביא קורבן אשם ויתכפר לו".

שאלו לקדוש ברוך הוא: 'חוטא, מה עונשו?'. אמר: "יעשה תשובה ויתכפר לו".

הקדוש ברוך הוא ברא את האדם הראשון ביום ראשון של השנה, דן אותו ואמר לו: "הפסק דין יהיה ביום כיפור, עוד עשרת ימים, והפסק דין האחרון בהושענא רבה".

אומר המדרש, איך נעשה? "על פי שניים עדים יזמת המת" - 'החוכמה והנבואה'. החוכמה מה היא אומרת? "חטאים תִּרְדָּף רעה", אין מה לעשות. הנבואה אומרת: "הנפש החוטאת היא תמות". אז על פי שני עדים אלו, או שלושה עדים (כי גם התורה אומרת שיש תקנה להביא קורבן אשם, אבל כיום אין בית מקדש, אז מה תעשה?), על פי העדים האלו נגזרה מיתה.

"אבל לא יזמת, על פי עד אחד" - זה הקדוש ברוך הוא. הקדוש ברוך הוא אומר: "עשה תשובה ויתכפר לך, כי קרוב אליך הרבר מאוד בפניך ובלבבך לעשותו" (דברים יד, טז). תמיד יש תקנה- 'בפניך', תמיד: 'ריבוננו של עולם, חטאתי, עוונתי, פשעתי'.

ראה מה היה עם בלעם הרשע, איזה רשע מרושע! בכל זאת, כשהוא אמר: "חטאתי, כי לא ידעתי כי אתה ניצב לקראתי בדרך" (במדבר כב, לד), לא יכול היה המלאך לגעת בו, כי אמר "חטאתי".

הרעיון של הרב לילד הקטן

כולנו הכרנו את הרב הגאון ראש העדה החרדית, הרב טוביה וייס זצ"ל. לא מזמן הוא נפטר. הוא היה ראש העדה החרדית והגיע מאנגליה. הוא היה גאון, כולם הכירו אותו.

מספרים עליו כשהיה ילד ב'שוואה', הוא היה גר באיזה כפר, ושלחו אותו לרב שבכפר היותר גדול לידם, לשאול אותו: "מה עושים עכשיו? לאן בורחים מהיטלר?"

משולחן המלך

ה'חתם סופר' אומר שכתוב בזהר הקדוש על חודש אלול שהוא נקרא 'ירח ימים', כמו שכתוב: "ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים" (דברים כא, ג). 'ירח' זה חודש אלול. והוא מראה ש'ירח ימים' עולה בגימטריה 'שיח' (318). למה? כי בימים האלה יש כוח להסיח ולשפוך שיחה לפני ה', ואז מצטרפת לזה האות מ' ונהיה 'משח', על ידי שמתפללים טוב. כי עכשיו נפתחים י"ג מדות של רחמים והמלך נמצא איתנו.

לכן עכשיו כתוב: "אריה שאג, מי לא יירא" (עמוס ג, ח). אתה יודע, זה רומז לימים האלה: 'אלול, ר'אש השנה, יום כיפור, ה'ושענא רבה - ראשי תיבות אר"ה. הימים האלה שואגים!.

אם אתה לא מפחד...אתה בבעיה!

יש אדם שמפחד ויש אדם שלא מפחד. למה? כי יש מסכים לפעמים שמבדילים בינינו לבין אבינו שבשמיים.

יש לפעמים אדם שיש לו מסך של הלב שלו, והוא לא מתעורר. המסך שעל הלב לא נותן לו להתעורר, וצריך להוציא את המסכים ולמול את ערלת הלב, כמו שכתוב: "ומל ה' אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך" (דברים ל, ו), ראשי תיבות 'אלול'.

למה הדבר דומה? אנשים היו ביער, היה להם חופש וישבו קצת לעשות "חינה", עושים קצת 'על האש'. היה שם איזה אריה מסתתר, מריח את הבשר מרחוק..., אז האריה רצה קצת לטעום מזה, הוא היה רעב.

אתה יודע, כשהוא רעב הוא נותן שאגות, כששמעו אותו, כולם התחילו לברוח ולהתחבא, איזה חחד ואימה.

מנינים מוסרים ומעשיות השווים לכל נפש הנערכים משולחן המלך מתוך שיעור הדף היומי שנמסר ע"י מרן שליט"א

עורך: הרב מרדכי ג'נדי הי"ו

ההכנה של הבן איש חי בחודש אלול

הגמרא אומרת: "אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל שנה" "קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'" (ברכות לב, ב). רבי יוסף חיים עליו השלום, היה נמצא בכל חודש 'אלול' בקבר יחזקאל הנביא, בורח לשם ונמצא שם. הוא היה אומר: "כל שעה ושעה כאן חשובה לי כמו חודש שלם. אני לא מוותר על הדבר הזה. אני חייב לשבת עם עצמי, לא רוצה שאנשים יפריעו לי".

פעם אחת כתב לו משהו מכתב: "כבוד הרב, זה דבר דחוף!". לקח הרב גליה, צייר עליה שעון ואמר לו: "תדע לך, כל רגע חשוב אצלי כמו חודש. אני בכל זאת עונה לך. כי עכשיו תדע לך ששערי שמיים פתוחים, ימינו פשוטה לקבל שבים". זה מראה כמה כוח התפילה עכשיו הוא חזק מאוד. כשאדם מתפלל וכשאדם עושה תשובה.

רבנו האר"י אומר, שעכשיו החודש הזה הוא 'עיר מקלט' של כל השנה. מקלט שאדם יכול לברוח אליו ולהציל את עצמו, ושם אסור לגעת בו, והוא ניצל ממוות, מצרה ומהכול. זה חודש 'אלול', כמו שכתוב שם: "והאלקים אָנֶה לִידוֹ וְשִׁמְתִי לָךְ" (שמות כא, ג) - ראשי תיבות אלול. פלא פלאות!

כח התפילה של ציבור

הגמרא אומרת במסכת כתובות (קל); שכאשר הגיע זמנו של רבנו הקדוש (רבי יהודה הנשיא) להיפטר מן העולם, היו כולם מתפללים שלא ייפטר.

מהשמיים לא יכלו לקחת את נשמתו, מה שהיו עושים לא עזר, התפילות קרעו ובקעו את כל השחקים. כאשר ראתה שפחתו שהוא סובל ונשמתו לא יוצאת, והיא רוצה לצאת וזה סבל גדול, לקחה גיגית גדולה מזוכית וזרקה אותה מהגג למטה, איפה שהיו המתפללים. הגיגית שנשברה הרעשה, כולם נבהלו והפסיקו לרגע אחד להתפלל, ובאותו רגע יצאה נשמתו של רבנו הקדוש. אבל כל זמן שהיו מתפללים, לא היה למלאך המוות כוח. הכוח של התפילה הוא אדיר!

אז הגמרא אומרת (כתובות קד, א) שרבנו הקדוש, אחרי פטירתו, בכל ערב שבת היה בא לעשות קידוש בביתו. אמר לאשתו: "תכנינו מקום, ושאל אהוד שלא ייכנס, רק אתם ואני".

אומרים רבותינו, רבינו הקדוש זכה לזה בזכות התפילות הגדולות שהתפללו עליו, שהמשיכו לו להשפיע עליהם קדושה, ולכן המשיך לבוא לעולם הזה בלא הפרעות.

באלול 'רק תדבר' ותקבל

התפילה בחודש הזה היא משהו מיוחד, זה לא כמו תפילה בימים רגילים.

כל התשובה והתפילה בחודש 'אלול' זה דבר שאין אותו בשאר הימים. בשאר ימים אתה צריך להשקיע בהם הרבה כוח. אך ברגע אחד של 'אלול', כשרק אתה מדבר מילה, מיד זה עובד.

מפי מרן מ"ר גדול המקובלים
הרב בניהו שמואלי שליט"א

מידי יום שלישי בשעה 18:00 | בישיבת המיישר | רח' אורט ישראל 4 בת ים

השיעור השבועי

דף היומי מוסר והלכות

משולחן המלך

טרשא' ל- מתא מחסיא, ורמוז במילה 'מחסיא' - 'מח' כלומר מכה ו'מח' זה 'רפואה', לאחר שקיבלו את מה שהרב אמר להם נהיה להם רפואה.

התנאי של המלבי"ם לקהילתו

היה עוד מעשה בזמן המלבי"ם שלקחו אותו בתור רב באחת הערים הגדולות, והוא אמר: "אני לא מוכן לבוא להיות רב אצלכם אלא אם כן יש לי שלושה תנאים. א. אני רוצה את 'הזרוע', ב. את 'הלחיים' ג. ואת 'הקיבה'."

אמרו לו: "מה זה? מה קורה פה? ואם אתה כהן, אבל יש עוד כהנים, איך אפשר דבר כזה? זה לא יפה!"

אמר: "אני אסביר לכם. 'זרוע' - אני רוצה שכולם יניחו תפילין על הזרוע, אין מי שלא בא לבית הכנסת ומניח תפילין. 'לחיים' - אוי ואבוי למי שיגלה את הלחיים והזקן בתער, אני אעבור ממקום למקום לבדוק. 'קיבה' - אני רוצה שכל מה שנכנס לקיבה יהיה מאכלות כשרים, כל שחיטה בכשרות, כל דבר בכשרות הכי גדולה. אם אתם עושים שלושת הדברים האלה, אז אני בא להיות רב שלכם. אם לא, תחפשו לכם רב אחר שיעשה לכם מה שאתם רוצים, כי אני לא אתן לכם חיים קלים."

באו כל הקהל ואמרו: "אנחנו מבטיחים לך! כולם מניחים תפילין, אף אחד לא מגלה בתער, וכולם אוכלים כשר איך שאתה תגיד."

די לחגיגות והפקרות

בפרט עכשיו שמלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, נמצא עמנו! עכשיו הוא פה איתנו. יצר הרע נותן לאדם לחלום: "לא נורא, יש זמן. אתה רוצה ראש השנה שמח? אל תדאג, יהיה לך."

מפתה אותו: "פה היום יש חתונה, והיום יש חגיגה", כל פעם מביא אותו למסיבות מְרַעֵם מפה לכאן, ומאבד לו את החיים שלו.

אדם צריך לשים לב על עצמו! מה, כל יום הוא ילך לחגיגות ומשתאות, וכל יום ילך לפה ולשם? ומה יהיה עם החיים הרוחניים? זה לא שווה כלום!

בשבת מותר קצת, אבל בכל רגע ללכת לפה ולפה? מה עשינו? ואחר כך הוא לא קם בבוקר, ואין סליחות ואין תפילה.

להציל את הבן של המלך

היה איזה עני אחד מסכן, ומהיאותו שלו היה הולך על שפת

שלא ראתה את בעלה ומצפה לראות את בעלה ששב. הקדוש ברוך הוא מצפה לראות אותם, ועל המקום גאל אותנו! ורבי חיים פלאג'י כותב על זה: "האמנתי כי אדבר", תאמינו לכל מילה שאני מוציא מהפה, כשאני קורא את הדבר הזה עיני יורדות מים...

איך ייתכן שמלך הכבוד, אלוהי העולם, יושב ומצפה שנחזור בתשובה כדי לעשות לנו את כל הטובות שבעולם?!

איך לא נתנחם ונשוב אל ה'?

אם בנים אהובים של אדם, שאוהב אותם מאוד, לא באים הביתה, או שאשטו איחורה וכבר 12 בלילה, 'אתה יודע כמה טלפונים עושה האבא?' 'איפה הוא?'. הולכים למשטרה, מרעישים את כל העולם, רק שהם יבואו וינצל מהצרה. כך אבא מחכה לנו!

לאחר המכה באה הרפואה

אומר רבנו האר"י: 'תדעו לכם, גדולה תשובה שמאריכה ימיו ושנותיו של האדם'. אדם צריך לדעת להידבק בשכינה ולעשות תשובה.

מובא בווהר מעשה בכפר טרשא, שיום אחד בא לשם רב אחא. אמרו לו שיש בכפר מגיפה, ואנשים הולכים בדרך ונופלים ומתים. אמר להם לבחור ארבעים איש ויעשו בארבע פינות העיר 'פיטום הקטורת', וזה יעצור את המגיפה. ואכן עשו זאת והמגיפה נעצרה.

בלילה באו אליו בחלום ואמרו: "טוב, עצרת להם את המגיפה. אך לא סתם באה להם המגיפה. הם לא הולכים בדרך ה'". שאל רב אחא 'מה אני צריך לעשות?', ענו לו: 'תחזיר אותם בתשובה'.

אסף הרב את כולם ואמר להם שחייבים לחזור בתשובה, כי אם לא, יהיה בלגן גדול. השתדל לעורר אותם בכל כוחו לתשובה, ואמר להם שזה לא מספיק, וצריך לעשות להם בכפר 'תלמוד תורה' שילמדו שם הילדים.

רב אחא עשה שינוי גדול בכפר, ולכן השם שלו השתנה מ'כפר

הולכים?".

כשהנאצים התחילו את המשרפות, והתחילו לצאת שמועות, כולם היו מפחדים ורועדים. והוא היה ילד כבן 10, ולא היה את מי לשלוח. אמר לו הרב: 'אין מה לעשות, אנחנו לא יודעים מה לעשות, רק לבכות לה'. אבל מה, יש רכבת של 1,000 ילדים שהולכת מפה עכשיו לאנגליה! בוא אתה, יש לי מקום אחד, תרוץ לבית, תביא את המזוודה שלך ותבוא". כך עשה.

אומר: "הלכתי לאימי, הסברתי לה את המצב. אמרה לי: 'תרוץ! לקחתי את המזוודה ורצתי'. הכניסו אותו לרכבת, והרכבת נסעה לאנגליה.

רק תעז!

האנגלים עשו מסדר לכל הילדים, הביאו את 'מלך אנגליה' שהציל את הילדים, והם עמדו בשורה מפה ומפה.

אומר הרב טוביה: "אני הייתי בוכה ובוכה על אבא, על אמא ועל האחים שלי, לא מפסיק לבכות. כשהמלך עבר, קפצתי אל המלך... אמרתי לו: 'תודה רבה קודם כל שהצלת אותי, אבל מה עם אמא? מה עם אבא? מה עם האחים שלי? מה יהיה איתם?'

שאל אותו המלך: 'איפה אתה גר?'. אמר לו ישר את הכפר ואת הכתובת.

המלך ציווה למשרתים: "תדאגו להם, תביאו אותם מחר לפה". וכך היה!

ילד קטן העז לקפוץ בזמן שעבר לידו המלך, קפץ אליו והציל את כל המשפחה!

אדם צריך לדעת, עכשיו זה זמן חודש 'אלול' - תקפוז לעגלה, תפנה למלך! המלך פה, תקפוז לעגלה!

הוא היה אומר את המשל הזה בעצמו, איך הוא קפץ ואיך הוא הציל.

הכמיהה והציפיה של בורא עולם

הקדוש ברוך הוא מצפה לנו, לעם ישראל, שנעשה תשובה כדי שיגאל אותנו ויבנה לנו את בית המקדש. זה הלשון של אליהו הנביא, ככה הוא כותב את זה (אליהו רבא, לא), 'הקדוש ברוך הוא יושב ומצפה לעם ישראל יותר ממה שאבא מצפה לראות את הבן ששלח למרחקים ולא ראה אותו כמה שנים, או אישה

ברכות שמים מעל

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי שי בן דות חי"ו
ודעייתו הצדקנית
יסמין בת פאני תחי'
וילדיהם הנעימים
השם ישמרם ויחיהם בבריאות
ושובע שמחות אמן

תיקון הנפטרים

תיקון הנפטרים וזו תיקון שעושים עבור נשמת הנפטר,

כדי לזכור ולרמוז בעלמית העליונים ולהעלותו מדרגה שבה דאג נמצא.

המקור לכך: מגדולי המקובלים רבי יהודה פתיה זצ"ל וזה לשונו בספרו הקדוש "מנחת יהודה":

"אם חורשים רצונם לעשות נחת רוח לזאת, להשיגו ולהצילו מכף הקלע ומדינה של נחשם, שהוא נידון כחם, אין שם אופן, כי אם לשפך שיה ותפילת בני מלכו של עולם בעד הכת החוה. וייקבעו עשרה אנשים כשרים יודעי ספר ויעיש לבית סדר תיקון...

ותיקון זה מועיל מאוד לנשמות הנפטרים
להעלותם מעלה מעלה ולהצילם מדין גהנום"

התיקון יערך אי"ה ביום חמישי כ"ז אב ערב ראש חודש אלול
בשעה 14:30 בהיכל ישיבתנו הקדושה

לחסידת שמות 03-5520004 שלושה 7

לחסידת שמות
באתר הישיבה

משולחן
המלך

אמר לו: "בסדר". אמר לו רבי אברהם עדס: "אני רוצה לזכות להביא לך את הכסף להדפסה". אמר לו: "לא, אם ככה ראית בחלום, זו זכות שלי. אני חוזר לזוגרדא, יש לי שם כסף, ואני עושה 'עליה', בא לכאן ומדפיס את זה פה". וכך היה, בא לכאן והדפיס את זה.

כיום, הבית שלי ליד שם, וראיתי כשהיו חופרים הכול מערות קבורה! עשו על זה גשרים ובנו את הבניינים האלה. הוא לא סתם לא רצה את זה. אבל הוא קנה בניין קטן פה ב'מחנה יהודה', איפה שבית הכנסת 'מנחת יהודה', וכל האזור הזה היה שלו.

הנה, עכשיו אנחנו מתחילים בפרשת שופטים: "שפטים

אומר, שבאו אליו מן השמיים ואמרו לו: "תראה, ביום תלך לתפילות, ובלילה תשב ללמוד". אומר: "כך עשיתי, בלילה הייתי לומד". והוא חיבר פירוש באותו זמן על ה'אידירא רבא' ו'האידירא ווטא' ואף אחד בעולם לא ידע מזה.

באמת, למחרת הלך רבי אברהם עדס לביתו של רבי יהודה פתיה. אמר לו רבי יהודה פתיה: "מה פתאום? אני הייתי צריך לבוא אצל כבודו!". אמר לו רבי אברהם עדס: 'נכון שיש לך חיבור "ין הרקח" על האידרא רבא והאידרא זוטא, ופירשת שם את כל הסודות הגדולים'.

בעולם הזה יש כל מיני פיתויים, מה יעשה הבן אדם? פעם אומרים לו: "עכשיו תיסע לטבריה לבית מלון", עכשיו "תיסע לקפריסין", הפעם "תיסע לצפת". כל פעם שולחים אותו למקום אחר, פעם פה ופעם שם, במקום לנצל את הזמן לרוחניות.

הגיליון מוקדש להצלחת ידידנו
אהוב ליבנו תומך תורה וחסד
בכל ליבו ונפשו
רבי דוד בן אסתר ה"ו
ודעייתו הצדקנית
נטלי חיה בת דשל תחי'
וילדיהם הנעמים
השם ישמרם ויחיהם בבריאות
ושבע שמחות אמן

באפשרותך להיות משותפיו של מו"ר הרב בנייה שליט"א, בתרומת 500 ₪ חד פעמי, ואברכי המוסדות ילמדו להצלתכם, שלט זה מודבק בפתחים של כל בתי המדרש של המוסדות הקדושים

מוסדות המישׁׁר תכב״ץ

פֿרנס יום

הלימוד והתפילות בישיבה יהיו לע״נ

יקיוד ק פלוני ה״ה

רשנאלה

ינושר

בכנר

אדר

ימים

המינה

הקדש ע״י ה״ה פלוני אלמוני יהיו וה״ר שויכה לשפעה ברכה הצלחה פרנסה טובה ובשפע, חת ושפחה בריאת אותה, אריכות ימים ושנים בטוב וכנגעמים וכל מילי דמיטוב אמן

להקדישות: 03-552-0004

משולחן המלך

מה קורה עם העיניים והאוזניים?

לכן אומרים ש'שופר' הוא ראשי תיבות: פִּתּוּחַ שְׁעֵרִים וּבּוֹקֵעַ רִקְעִים. צריך לקחת את הדברים הללו ברצינות גדולה, זו זכות עצומה.

מה קורה מראש חודש אלול? ארבעים יום של רצון נמשכים עד יום כיפור, ואחר כך יש לנו עוד ימים של שמחה עד הושענא רבה (סך הכל 51 ימים). וכפי שנאמר: "היית אף שמח" (דברים טז, ט) - 'אף' בגימטריה-21, לכן ביום ה-21 של חודש תשרי, תהיה שמח אחרי שהשתדלת ועשית תשובה החל מראש חודש אלול ועד הושענא רבה. לכן, דבר ראשון צריך לשמור על השערים: "שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך". איפה העיניים משוטטות? והאוזניים - מה הן שומעות?

ארבעים יום של חסד

כתוב בפרקי דרבי אליעזר, שבראש חודש 'אלול' עלה משה רבנו למרום בפעם השלישית. כשראה את העגל עם המחולות, פרחו האותיות והלוחות נשברו. למחרת, עלה ארבעים יום להתחנן לקדוש ברוך הוא שימחל לעם ישראל.

אמר לו הקדוש ברוך הוא: "פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת. והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני" (שמות לד, ב-ג).

ואז משה רבנו, למחרת, ביום ל' באב - ראש חודש 'אלול', עלה שוב בפעם השלישית להביא לוחות שניים. באותו יום תקעו בשופר והכריזו שמשה עולה אל ההר כדי שכל ארבעים היום האלה עם ישראל שהיו למטה למרגלות הר סיני לא יטעו. ומשה רבנו עלה למעלה, והם צמים ומתוודים ארבעים יום, ביום צמים בוכים ומתפללים, ובלילה אוכלים. ככה ארבעים יום. לכן עד היום, אלו ארבעים יום של ימי רצון לפני הקדוש ברוך הוא, ולכן צריך להתחזק מאוד, זה לא דבר פשוט.

הקב"ה אומר לך מה הכי טוב

ראינו בפרשת ראה: "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה" (דברים יא, כו). מה אומר הקדוש ברוך הוא? "אני מבקש מכם, ובחרת בחיים".

אני נותן לכם את הדרך הטובה ומייעץ לכם: יש 'ברכה' ויש 'קללה', תבחר בחיים ותלך בדרך הנכונה. יש תורה - תקיים מה שכתוב בה ותעשה את רצון אבינו שבשמיים.

הקדוש ברוך הוא אומר לך שזו הדרך הכי טובה, וכך תזכה לחיי העולם הבא. שאדם באמת יבחר בחיים. שכן כל ענייני העולם הזה הם הבל, ויעשה בעולם הזה למען חיי העולם הבא.

רמז של הסוכה לחיים שלנו

לכן ראינו בסוף הפרשה שהוא מביא את חג הסוכות: "חג הסוכה

ושטרים תתן לך בכל שעריך" (דברים טז, יח). אתם יודעים מה אומר מהרז"ו על "בכל שעריך" - אלו השערים של האדם: העיניים, האוזניים, הנחיריים והפה. ולמעשה, הפה הוא השער המרכזי.

להיות מוכנים

לכן, בעזרת השם, מראש חודש מתחילים לתקוע בשופר. האשכנזים תוקעים בכל יום בתפילה, והספרדים תוקעים באמירת הסליחות. התקיעות הללו הן דבר גדול מאוד, כי כשאדם שומע תקיעת שופר, הוא מתעורר להכין את עצמו, לנקות את מעשיו לקראת יום הדין הגדול והנורא.

צריך להכין את הדפים של חשבון הנפש, להכין את תיקוני הוזהר, ולקרוא תהילים בכל יום כדי לגמור את ספר תהילים פעמיים בשבוע - פעם אחת במשך השבוע ופעם אחת בשבת. כך מגיעים נקיים בתשובה לקראת יום הדין.

חומדת ועוון הייאוש

השטן מנסה להכניס בלב האדם מחשבות של ייאוש: "אתה רוצה לעשות תשובה? תראה מה עשית, איך יכול לתקן", ומראה לו את העבירות כמו הר שאי אפשר לעבור אותו.

כך היה גם בראש חודש אלול כשעלה משה רבנו למרום בפעם השלישית, בא השטן להכניס בליבם של ישראל ייאוש. אמר להם משה: "תתקעו בשופר כדי לבלבל את השטן שלא יבוא להטעות אתכם".

אומר ה'חתם סופר' שהייאוש מרחיק את האדם מקרבת השם. כתוב "לישועתך קוית ה'" (בראשית מט, יח). אנו אומרים: "ריבונו של עולם, הישועה שלנו היא הישועה שלך". כששוב לעם ישראל, זו ישועה לקדוש ברוך הוא.

לכן צריך לתקוע בשופר ולבלבל את השטן. עכשיו בכל בוקר צריך להתחיל סליחות מוקדם, בשעה 4:00 לפנות בוקר, כדי שבשעה 5:00 נסיים את הסליחות ונתחיל תפילת שחרית מילה במילה.

כשהשטן רואה את עם ישראל מתקרבעם להשם ומשכימים קום לסליחות, הוא מתייאש ואומר: "היום אני לא יכול להתעסק עם האנשים האלה, הם התחילו להיות צדיקים".

צדיק באמונתו חייה

דיבורים קדושים בענייני "אמונה" מאת הרב יוסף עבדלחק שליט"א מאברכי המוסדות

"תמים תהיה עם ה' אלוהיך"

ופרש רש"י ז"ל התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו עכ"ל.

עומד לנו פה יסוד ענק אשר הוא המאפיין של יהודי ובלעדיו לא נכנסנו לגדר של "עמו וחלקו" התורה מלמדת אותנו שכל המטרה בכל עבודתנו, היא בשביל להלך עם השם בתמימות, הכוונה על ידי שאדם מקבל ניסיון וקשה לאדם והאדם לא מבין למה זה קורה דוקא לו ויש לו הרבה שאלות בבטן שעולות לו וזה טבעי, והאדם מחליט שהוא בולם את השאלות שלו עוצם את עיניו ומקבל הכל באהבה זה הכוונה להלך עם השם בתמימות, דהיינו על ידי הניסיונות שהשם שולח לנו, רק אז נהפכים להיות בעיני השם עמו וחלקו.

אבל ח"ו להיפך אדם שכל דבר שבא לו בחיים שואל שאלות למה זה קורה דוקא לי? ולמה אני תקוע פה, ולמה, ולמה, אין סוף למילה למה שהוא אומר במשך היום, כזה אדם יכול להיות שבעיני בני אדם הוא נחשב חסיד, אבל בעיני השם יתברך שזה העיקר הוא אפי' לא נכנס לגדר עמו וחלקו בר מין.

וכ"כ גם הבעל הטורים שאומר מפני מה האות ת', גדולה במילה תמים? לומר לך שאדם הולך בתמימות נחשב בעיני השם כאילו קיים את כל התורה מאף עד תיו, הפלא ופלא אדם שהולך בתמימות דהיינו מקבל את כל מה שקורה לו ביום יום באהבה בלי לשאול שאלות, למרות שעולות לו שאלות, כזה אדם בעיני השם הוא נקרא כאילו קיים כל התורה כולה.

וככה היה אומר האדמו"ר מסלונים ז"ל שכל המטרה בתרי"ג מצוות הוא להגיע להרגשה אשר "אין עוד מלבדו" כמה אנחנו צריכים להתחזק ביסוד זה במיוחד בדורנו שאנחנו נמצאים בהרבה הסתרות הכל נראה לנו שמתנהל על פי טבע, ולא מראים את השם יתברך, בדיוק בזמן הזה צריך לאזור כח להטעין סוללות כמה שעושה להשם נחת להתחזק ביסוד דיישראל דהיינו האמונה בלי זה אדם בחושך הולך.

אנחנו נמצאים בחבלי משיח דור הכי קשה שהיה מבריא העולם דור שכולו חושך והסתרות, אשר צריך וחייב בתקופה כזאת ללמוד מוסר על אמונה ובטחון לחנך את ליבנו לראות את השם יתברך בכל דבר, היצה"ר נלחם בנקודה זאת חזק הוא נותן לבן אדם ללמוד כל היום גמ' העיקר לא מוסר, מפני מה? מפני שהוא יודע שזה התרופה בלי זה אנחנו נשארים בחושך ומפסידים את הזדמנות שניתנה לנו לבוא לעולם ולהשיג מעלות גדולות.

שנוכה לשמח את בוראנו ונהיה לעמו וחלקו אמן. שבת שלום

רוצים לקבל את העלון באופן קבוע?

<< להצטרפות במייל: שלחו מייל לכתובת office@mrbs.co.il עם הכותרת "הצטרפות לקבלת העלון למייל"

<< להפצת העלון: בבית הכנסת שלכם: צרו קשר בטל: 077-5122948 והקליטו את הודעתכם למערכת: שם מלא, מס' טלפון לחזרה, שם בית הכנסת, כתובת ועיר

יחד נרבה תורה ונפיץ אור!

כל נתיבותיה שלום

לימוד מידות התנהגות ודרכים ברכי
התעלות "במידות טובות" והתגות דרך
אין מאת הרב משה אהרן זוארץ
שליט"א
מאבירי הציבור

ביסודות צריך להשקיע

פרשת השבוע - שופטים. בפרשה מובא הפסוק המפורסם: "כי האדם עץ השדה" (כ', י"ט). פשוט הפסוק שהתורה מזהירה שכאשר צרים על עיר להילחם עליה ולכבוש אותה, אין להשחית את עצה כיוון שלו אין חלק במערכה נגד "וכי עץ השדה הוא אדם שאתה נלחם עימו"? נמצא שביאור המילה כי זה בלשון תמיהה: האם האדם הוא עץ השדה? ודאי שלא, אם כן אל לך להשחיתו.

אולם ברובד הדרוש נדרש פסוק זה לדמיון האדם לעץ השדה. העץ פורח ומתפתח ומוציא פירות שמהם יכולים להוציא פירות נוספים וכן הלאה - סדר מחזורי. כן הוא גם חיי האדם אדם נולד גדול ופורח, ומגיע השלב שהוא מוציא פירות, השלב שהוא זוכה להביא ילדים לעולם שהם המשכיות שלו, וכך הגלגל ממשיך וחוזר במחזוריות החיים.

ולפי שנמשך נספר מעשה שראיתי בספר "שיח ומעשה":

מר וגשל - היה עשיר גדול. יום אחד הוא פנה אל ה"חזון איש" עם שאלה, "קניתי קרקע בבני ברק וברצוני להקים בשטח זה בית מלון לכל מיני אנשים שרוצים להגיע לבני ברק לטישים ושעורים ולטעום מהטעם המתוק שיש ביהדות החרדית. מלבד זאת אני רוצה להקים שם גם אולם אירועים".

החזון איש שמע את נאמו ובידו היה לו ברכה והצלחה.

העשיר לא הסתפק בברכה ופנה לרב בשאלה: "הרב, כמה מלט עליי ליצוק ביסודות? כמה ברזל וכמה רשתות?"

החזון איש חיך והשיבו: "איני קבל בנין. אני לא יודע כמה שקי מלט צריכים וכמה ברזל".

מר וגשל ידע שהחזון איש גאון גדול והוא לא ויתר והתעקש ואמר לרב שהוא לא זו מהמקום עד שהרב לא ייתן לו הדרכה.

הרהר ה"חזון איש" דקות ספורות ואמר לו: "אתן לך עצה על היסודות, ואתה - תיקח את העצה הזאת לכל חיך. תשאל את המהדס כמה עליך לשים מלט וברזל, וכל מה שהוא יגיד לך - תשים כפול. אם הוא יגיד לך לשים חמשה טון מלט ביסודות - שים עשרה טון מלט. אם הוא יגיד לך לשים עשרים קורות ברזל - שים ארבעים. כל מה שיגיד לך - תשים כפול".

"למה", שאל מר וגשל. "כי כאשר מחזקים את היסודות לא מפסידים!" השיבו ה"חזון איש".

וזהו המסר לאדם - דע לך שהאדם כמו עץ. כשם שהפירות יוצאים יפים, גדולים ומתוקים זה מגיע אחר שעמלו עליהם רבות קודם טיפחו וטיפלו באדמה ובעץ: בעידור, השקיה, ויבול ושאר מלאכות האדמה עד שהאילן התחבר חזק באדמה, השליך את שורשיו עמוק, ובהמשך הוציא פירות יפים, כך ילדים מוצלחים באים מעמל וגיעה של ההורים בחינוכם מקטנות [וכמוכן בהרבה סייעתא דשמיא ותפילות].

"והזרעים בדמעה, ברינה וקצור".

יזכה ה' את כל עמי" שיקויים בנו: "וכל בניך למודי השם", אמן.

משולחן המלך

היו שני חברים טובים באירופה שהיו הולכים בכל יום קודם עלות השחר להתפלל, דרך גשר שעל הנהר.

תוך כדי הליכה ודיבורים, הבחין אחד מהם שחברו אינו עונה לו. הוא מסתכל והנה חברו נעלם...

חיפש אותו למטה בנהר, הזמין עזרה, חיפשו ולא מצאו. עברו חודשים ואשתו היה בצער גדול.

יום אחד פגשה אותה אישה אחת וראתה שהייתה בוכה ללא הרף. שאלה אותה: "מה קרה לך?"

סיפרה לה ש'בעלה נעלם באותו הלילה'. אמרה לה: "לכי לרבי אלימלך מליז'נסק, הוא יפתור לך את הבעיה".

נסעו לרבי אלימלך מליז'נסק. שמע הרב את הבעיה, לקח קולמוס וכתב מכתב ואמר לאישה: "תלכי עם המכתב הזה ליער פלוני באמצע הלילה. אל תיראי ואל תפחד. תראי שם דמויות מפחידות עם שיער ארוך ומשונה, תלכי אחריהן, תבדקי איפה הפתח של הבית שלהם ואל תפחד. אני מבטיח לך שלא יארע לך כלום. תעמדי ליד הדלת, תדפקי ותתני להם את המכתב הזה". עשתה האישה כדבריו.

באמצע הלילה, מתוך פחד גדול, ראתה את הדמויות הללו ונכנסה אחריהן עד למערה. היא דפקה בדלת, פתחו לה, והיא מסרה את המכתב מרבי אלימלך. שמעה מבפנים ויכוחים סוערים אם לקבל את המכתב או לא.

פתאום הושלך אדם החוצה, כולו מלא שערות וציפורניים ארוכות, שלד עצמות בבגדים קרועים. זה היה בעלה...

האישה נבהלה. הוא סיפר לה שרוחות רעות חטפו אותו למקום הזה, והוא עבד שם עבודת פרך יומם ולילה. היא סיפרה לו על הדאגה הגדולה, ועל כך שהלכה אל הצדיק הנועם אלימלך, והוא שלח אותה לכאן.

החליט ללכת אל הצדיק, והרב ביקש ממנו לספר כל מה שעבר עליו.

נאספו קהל רב והוא הוסיף וסיפר בנוסף על כל מה שעבר שם: "דעו לכם, חודש אחד בשנה הייתה לנו מנוחה. באיזה חודש? כשעם ישראל מתחיל לתקוע בשופר בחודש 'אלול'. אז כל כוחות הטומאה ואוחזות בהם רעדה וחלחלה, וכולם נופלים חסרי כוח כמו פגרים מתים מהתקיעות של 'אלול'. ואם כך בתקיעות של 'אלול', תאר לך מה קורה בראש השנה!"

כששמע זאת רבי אלימלך, פרץ בבכי ואמר: "תראה מה זו תקיעת שופר של חודש 'אלול', שאינה אלא מנהג, ואיך היא מחרידה את כוחות הטומאה!"

תעשה לך שבעת ימים" (דברים טז, יג). מהם שבעת ימים? שבעת ימי חג הסוכות הם כנגד 70 שנות ימי האדם. סוכה היא לשון דירת ארעי, "צא מדירת קבע ושב בדירת ארעי".

לכן, כשמשנים מדירת קבע לדירת ארעי, עושים מלחמה עם יצר הרע, וככה אדם מוציא את היצר הרע ממנו. כשאדם יוצא מדירת קבע ויודע שהעולם הזה הוא ארעי, הוא לא נותן ליצר הרע להשתלט עליו.

יש שם קדוש שעוזר לזה: סופי התיבות של "חג הסוכות תעשה לך" יוצרים את השם הקדוש כה"ת, שהוא השם "הטוב שמך ולך נאה להודות". השם הזה יוצא מתוך אותיות שד": אחרי ש' יש - ת', אחרי ד' יש - ה', ואחרי י' יש - כ'. כשאדם נכנס לבית, יש שם שד"י על המזוזה. המזוזה מברחה את הסטרא אחרא שמנסה להיכנס ולעשות צרות. השם הקדוש שנרמז ב"חג הסוכות תעשה לך" בא להגיד לאדם: "תתעורר! מה אתה אוסף ואוסף? בסוף הכל ילך לסטרא אחרא, מה זה ייתן לך? הכל הבלים". אבל אם האדם יושב בסוכה תחת צילא דמהימנותא, אשוריו.

כל התאוות הם הבל!

לפני כ-70 שנה היה רב גדול של העדה החרדית, קראו לו הגאון רבי דוד יונגרייז וצ"ל. מורנו ראש הישיבה היה מביא אותו תמיד לישיבה לתת דברי מוסר והיה אוהב אותו מאוד. הוא אמר שיש מדרש, שהתבן, הקש והמוץ, התחילו להתווכח ביניהם: התבן אומר: "בשבילי נורעה השדה!", הקש אומר: "לא, בשבילי נבראה השדה!", המוץ אומר: "בשבילי!", והחשים לא דיברו כלום, המתנו וחיוכו.

יוצא בעל הבית לזרות את הגורן שלו. איך שהוא בא לזרות, המוץ עף ברוח ונעלם. בעל הבית עושה כרי, את החיטה הוא אוסף ואת הקש והתבן משליך לבהמות.

מה העיקר? החיטה!.

אותו דבר, באים כל התאוות והמחשבות של העולם הזה - קש, תבן ומוץ, הכל הבלים. העיקר זו החיטה. 'חטה' בגימטריה זה כ"ב, כנגד כ"ב אותיות התורה. כל התאוות הן הבל. ואכן, מה אדם מרגיש אחר כך? רק צרות יש לו.

אכילת יתר גורמת לצרות ולמחלות. אם אתה רוצה להרגיש טוב, תאכל מעט, תאכל דברים בריאים ותעבוד את השם. כך גם בכל התאוות, הן אינן טובות.

אומות העולם נלחמות כל הזמן נגד עם ישראל. כל אומות העולם הן כמו קש ותבן, כל אחת אומרת: "בשבילי נברא העולם". אבל העולם לא נברא בשבילן, אלא בשביל עם ישראל שלומדים תורה, כדכתיב: "בראשית ברא אלהים" (בראשית א, א) - בשביל ישראל שנקראו 'ראשית' ובשביל התורה שנקראת 'ראשית'. לכן אדם צריך לשים נגד עיניו שכל התאוות והמחשבות הן הבל ושטניות.

חודש אחד שאין כה לכוחות הטומאה

מעשה שהובא בספר 'פרדס אליעזר' על רבי אליעזר משיניאווה:

הלימוד שלך יהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב....

שיעור הדף היומי
מפי הרה"ג דן גבאי שליט"א

דף היומי במתיקות ובהירות, משניות יומיות, נ"ך, מוסר, מעשיות והלכות

בימים: א, ב, ג, ד, ה, בישבת המייש"ר רח' אודט ישראל 4, בת ים
17:40 תפילת ערבית < 18:00 תחילת השיעור

בוא ותגלה שגם אתה יכול לסיים מסכתות בהבנה ובהנאה

שותיה קלה וחמה
לרוחות הלימודים

זוהר על הפרשה

מצות מינוי שופטים ושוטרים

(ח"ג דף עד"ר ע"ב) (דברים ט"ז) **שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהיה אלהיך נותן לך וגו'.** **בפקודא דא, מני שופטים ושוטרים** במצוה זו מצוה אותנו הקב"ה, למנות שופטים ושוטרים, והגם שהמשפט לאלהים הוא, מרב אהבתו לעם ישראל, נתן את הדין בידם, ועם כל זה גם הקב"ה יושב בדין עמהם. **ועוד** ועוד כתוב (תהלים עה) **כי אלהים שופט כי י' (מ', מניה) יו"ד דחושבניה** כ' כי אלהים שופט, שם אלהים שהוא שם של דין הוא יושב ושופט עם הדיינים, כמ"ש "אלהים נצב בעדת אל". ומפרש לפי סודן של דברים, כ"י ר"ת כ' י' יו"ד פשוטה היא בחכמה כנודע, וגם יש בה יו"ד מלאה שמספרה כ' שרומזו לכתר וזה שאמר יו"ד שחשבונה גימ' כ' שהיא כתר, כי יו"ד מספרו עשרים גימ' כתר, **כתר אחרי זה הקא, כי אלהים שופט, זה ישפיל** ה"א ה"א **זה ידים דא ו' ו' מש"כ** כאן מילת כי כתוב אלהים שופט שהיא הבינה בכחם של כתר וחכמה פי' זה גימ' י"ב כמספר ב' ההי"ן מלאים באלפין שהם ב' בתי דינים ה"א ראשונה בבינה וה"א אחרונה במלכות, וג"כ תרין ווי"ן גימ' י"ב ששתי ווי"ן אלו הם ב' עדים והם בת"ת וביסוד.

מצוה על ב"ד לדון ד' מיתות ב"ד, ולדון בסוף לס"מ

פקודא בכתר דא מצוה אחר זו של מינוי שופטים, יש מצוה לדון את המחוייבים בד' מיתות ב"ד מומטה למעלה, לשיטת רשב"י ששריפה חמורה יותר מסקילה וז"ש, **לדון בסייף. לדון בחרב. לדון בדין סקילה. לדון בדין שריפה. לדון בסייף למאן, לסמאל ושואל למי, ומשיב לס"מ,** שצריך להשתדל במצוות ומעשים טובים לבטל כח היצה"ר שהוא הס"מ, וגם בפועל אם אדם הגביר עליו את כח היצה"ר עד שח"ו צריך הריגה בסייף, עתה בהיותו נהרג בסייף נתכפר עונו וזכר הס"מ שבו נחתך ונתבטל. **הקא הוא דכתיב** וזה מש"כ, (ישעיה לד) **כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד** כלומר תחילה תהיה חרבי רוח ושבעה בעולמות העליונים מדם שרו של אדום שהוא הס"מ, ואח"כ הנה על אדום תרד, והיינו על עמו כאן למטה.

בחרבו של הקב"ה רמוז שם הוי"ה ב"ה

חרב דקודשא בריך הוא, י' יישא דחרבא. ו'

ממלכת הרשב"י

עיר וקדיש מן שמיא נחית

גופא דחרבא. והנה חרב של הקב"ה רמוז בה שם הוי"ה ב"ה דהיינו בעשר ספירות דז"א כי אין הדין נגמר אלא בהשתתפות כל עשר ספירות, וא"כ אות י' היא ראש החרב שהיא כתר קוץ היו"ד, וחכמה אות היו"ד עצמה שהיא הראש דחרב, אות ו' היא הו"ק חג"ת נה"י דז"א, והיא גוף החרב שהם עיקר הפועלים דין ורחמים **ה"א ה"א תרין פיפיות דילה ב' ההי"ן** הם ב' פיות של החרב המרמוזים על פ"ה של המלכות שהיא גזרת גזר דין בכח הפה של הבינה שהיא ה' ראשונה והיא הפה העליון שמינה דינין מתערין, ועליהם נאמר. **צדק צדק תרדוף, חתכין תרין דינין, דינא מפי בית דין דלעילא, ודינא מפי בית דין דלתתא** כי הם חותכים שני בתי דינים, דין מפי בית דין של מעלה שהיא הבינה, ודין מפי בית דין של מטה שהיא המלכות. **ומהקא אשתמדע** ומכאן תדע שיש דין על כל דבר אפי' קטן שבקטנים כמו שאמרו רבותינו בחולין דף ז', **אין אדם נוקף אצבעו מלמטה** ב"ד של המלכות **עד שנתן לו רשות מלמעלה** ב"ד של עולם הבינה.

הנרתיק של החרב הוא שם אדני

נרתקא דחרבא אדני הנרתיק של החרב הוא שם אדני כלומר כאשר שם הוי"ה ב"ה שהוא החרב מתלבש בתוך שם אדני"ת שהוא הנרתיק בסוד היחוד. **תמן אשתכח דינא שם ע"י היחוד נשקט ונתבטל הדין. בקריאת שמע, יהוה חרבא דקודשא בריך הוא** ועוד אומר רשב"י ע"י מצות קריאת שמע הורגים את ס"מ, כי שם הוי"ה ב"ה הוא חרב של הקב"ה, **עלה אתמר** ועליו נאמר (תהלים קמט) **רוקמות אל בגדונם וחרב פיפיות של הקב"ה בידם** של עם ישראל להרוג את הס"מ. **בצדיק חי עלמין, כליל ח"י ברכאן, דביה בצדיק** שהוא ח"י העולמים הכלול בשמונה עשרה ברכות של התפילה שבו מתחילים **אדני שפתי תפתח ופי שהם ר"ת אשת"ו**, הרומזות למלכות וזהו הנרתיק, **ביה עאל חרבא בנרתיקה**, בו נכנסת החרב בנרתיק ע"י יחוד כללקמן ואז (אסתר ז) **וחמת המלך שככה, ומתחברין תרין שמקון יאחרונה** ומתחברים שני השמות ונעשה יחוד זו"ן ומשם נשפע שפע רב לכל העולמות.

יום הדין הגדול והנורא

קורות ביתו ואנשי ביתו של אדם מעידין עליו ביום הדין

(ח"ג רעיא מהימנא דף ער"ה ע"א) (דברים י"ט, טו) **לא יקום עד אחד באיש לכל עון** ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא. **על פי שני [שנים] עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר.** **פקודא דא** מצוה זו היא, **להעיד עדות בבית דין, דלא יפסיד חכריה ממונא בגיניה, אי אית ליה עדות בחדריה** שלא יפסיד חברו ממון בגללו אם יש לו עמו עדות עבור חברו לזכותו. **ולית סהדותא פחות מתרין** ואין עדות פחות משנים, **הקא הוא דכתיב** זה הוא שכתוב **על פי שנים עדים וגו' יקום דבר, לא יקום על פי עד אחד.** **ובגין דא** וכשם שצריך כאן בעוה"ז שני עדים, כך גם בעולמות העליונים צריך שני עדים, ומי הם העדים, **אוקמוה מארי מתגיתין** העמידו חכמי המשנה, **מי מעיד על האדם, קורות ביתו** מי מעיד על האדם, קורות ביתו זה גופו, וא"כ קורות חדרי לבו הם המעידים עליו על כל מה שחטא במחשבה דיבור ומעשה בגלוי ובסתר כדמפרש לקמן. **ולא עוד אלא אנשי ביתו מעידין עליו** שהם רמ"ח אבריו, ועתה יש שני עדים שהם קורות ביתו ורמ"ח אבריו. **מאי קורות ביתו.** **אנון קירות לבו** מה הן קורות ביתו ומפרש, אלו הם קירות לבו. שו"ע נאמר (ישעיה לח) **ויסב חזקיהו פניו אל חקיו, ואוקמוה רבנן,** ואמרו רבותינו מלמד שהתפלל חזקיהו מקירות לבו.

אנשי ביתו הם עצמותיו שהזכויות והעונות חקוקים על העצמות

ומפרש **אנשי ביתו, אנון רמ"ח אברים דילה.** **דהכי אוקמוה מארי מתגיתין** אנשי ביתו הם רמ"ח אברים שלו של האדם כי כך פירשו בעלי המשנה, **רשע עונותיו חקוקים על עצמותיו** ועל העצמות יש ממש את הצורה של העוין, וזו העדות הגדולה על האדם, כי העצמות הן העושות בפועל את העוין. **וחכי צדיק, זכיותיו חקוקים לו על עצמותיו.** **ובגין כך אמר דוד** וכך הוא גם להיפך בצדיק, צורות המצוות חקוקים בעצמותיו, ובשביל כך אמר דוד המלך ע"ה, שכל עצמותיו היו בלא עוונות והן ראויות לאמר עליהן, (תהלים לה, י) **כל עצמותי תאמרנה ובגינה אתמר** ובשביל הצדיק נאמר, **ומי מעידין על האדם קורות ביתו.** **גרמין בגינין על מוחא דאיהו מ"א.** והן העצמות שבנויות על המוח שהוא המים, כי במוח משכן הנשמה ומשם מתפשט המוח עם חיות הנשמה בכל

זוהר על הפרשה

**האדם צריך ללמוד זכות על חבירו
שבמדה שאדם מודד בה מודדים לו**

והאי הוא דאמר קרא וזהו שאמר הפסוק, תקעו כחדש שופר בכסה ליום חגנו. פי' לאתר דביה סליקת שכינתא למקום הכתר שבו עלתה השכינה, דאתמר ביה שנאמר בו ובמכסה ממך אל תחקור שהוא הכתר. וחוכין באתכסייא והעוונות שהם מכוסים, תמן צריך למידן בינו לבין קונו שם צריכים לדון אותם, והם עוונות של בין אדם למקום, שהתשובה בהם יותר קלה ואפשר לפעול בה לבטל הגזירות. וחוכין באתנלייא דעבד לון אבל עוונות שעשה בגלוי שהם בין אדם לחברו, אתמר נאמר בהם (משלי כח, יג) מכסה פשעיו לא יצליח עד שיפיים את חברו. דשכינתא מסטרא דכתר איהי עלמא דאתכסיא שהשכינה מצד הכתר שעולה לשם, היא עולם הנסתר והנעלם, ואוקמוה מארי מתניתין וכבר אמרו בעלי המשנה, דצריך בר נש לחברא לה להחויא אתרא שצריך האדם לחבר את השכינה לאותו מקום שהוא הכתר, ששם ע"י התשובה מתכפרים העוונות. בהחויא זמנא מטי זמנא דרחמי ואעבר דינא באותו זמן שהשכינה עולה לכתר מגיע זמן של רחמים ומעבירים את הדין מן האדם. ובגין דא, לחבריה אמר לזכאה ליה בעדותיה ובשביל זה, שהמלכות מגיעה ומעידה לצורך עם ישראל, כן צריך להתנהג עם חברו ללמד עליו זכות כי במדה שאדם מודד בה מודדים לו, אבל לרשע אין מזכין לו אבל רשע שהוא מין ואפיקורוס אין מעידין עליו לזכות אותו בדיון.

הקב"ה והשכינה מעידים על האדם

ועוד, קדשא בריך הוא ושכינתיה סהדין על בר נש ועוד הקב"ה והשכינה מעידים על האדם, קדא הוא דכתיב זה הוא שכתוב, (דברים ד, כו) העדותי בכם היום את השמים ואת הארץ. את השמים, ההוא דאתמר ביה פי' אותו שנאמר בו (מלכים א ח, לב) ואתה תשמע השמים פי' ז"א שנקרא שמים. ואת הארץ, ההוא דאתמר בה פי' אותה שנאמר בה (ישעיה סו א) והארץ הודם וגלי שהיא השכינה הנקראת ארץ. ועוד, תריין סהדין, עמודא דאמצעיתא וצדיק ועוד, שני עדים הם, עמוד האמצעי שהוא הת"ת, וצדיק שהוא היסוד, ואנון ע"ד מן שם"ע אחר והם ע' משמע, ד' מאחד, ויש בפסוק זה שש תיבות כנגד ו' שהוא תפארת. עד ועד שני, מן ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שיש בסופו אותיות עד, וגם בפסוק זה יש שש תיבות כנגד ו' ש הוא היסוד..

ממלכת הרשב"י

שני עדים הם המעידים על האדם, עין רואה בחי' חכמה ואזן שומעת בחי' בינה, ובית דין הם שלשה שהם בחי' חג"ת, סופר ודן חוכי' הם סופרים ודנים אותו על עוונותיו. ולא עוד, אלא שמשא וסיתרא סהדין על בר נש ולא רק זה אלא השמש והירח שהם בחינת זו"ן מעידים על האדם, כמא דאוקמוה כמו שפירשו רז"ל (תהלים פא, ד) תקעו כחדש שופר בכסה ליום חגנו.

**בכסה ליום חגנו - היינו שהמלכות עולה
לכתר שהוא מקום מכוסה**

מאי בכסה שואל מה פירוש בכסה. ומפרש ביומא דסיקרא מתכסה ביום שהירח מכוסה, שהוא יום ראש השנה, שאז המלכות מתכסה ועולה אל הכתר העליון שהוא מקום המכוסה, ועולה שם בכח התשובה שעשו ישראל. ואמאי מתכסת ושואל ולמה מתכסה הירח, בגין דכד מטי ראש השנה לפי שכאשר מגיע ראש השנה, ייתי סמא"ל למתבע דינא לבגוי, קמי קדשא בריך הוא יבא הס"מ לתבוע ולהעמיד בדין לבניה של השכינה לפני הקב"ה, והוא יימא ליה דייני סהדין הקב"ה יאמר לו לס"מ שיביא עדים, והוא ייתי לשמשא עמיה והוא יביא את השמש שהוא בחי' ו"ק עמו, כי העוונות שלנו פוגמים בו"ק משא"כ הג"ר שמסתלקים. אול למייתי סיקרא, והיא מתכסא וגם הולך להביא את הירח, שהיא השכינה שסובלת בעוונותינו, אבל היא מתכסת ומתחבאת, כי עם ישראל חוזרים בתשובה. כאן אתר מתכסת באיזה מקום היא מתכסת, ומפרש אלא סליקת להחויא אתר דאתמר ביה אלא עולה היא לאותו מקום שנאמר בו, במכסה ממך אל תחקור שהוא בכתר העליון, לפייסא ליה על בנהא לפייס לו לקב"ה על בניה שלא ימסור אותם בידי הס"מ.

מן גלותא ברחמי

העצמות ומחיה אותן, ועלייהו קא רמיז ועליהן רמו דוד המלך, (תהלים קד, ג) תמקרה במים עליותי, המקרה, לשון קורות פי' תקרה.

**הטעם שהזכויות והמצוות חקוקים דוקא
על העצמות**

ואמאי בגרמין יתיר מבשרא וגידין ומשכא ושואל מדוע דוקא בעצמות חקוקות הזכויות והמצוות, יותר מהבשר והגידים והעור, בגין דגרמין אנון תוורין, וכתיבא אכמא לא אשתמודעא אלא מגו תוורו ומתרין, בשביל שהעצמות הן לבנות כי נמשכות מהמוח וכתב שחור לא ניכר אלא מתוך קלף לבן, ולכן מכיון שהעצמות לבנות ניכר עליהן הכתב, כגוונא דאורייתא, דאיהי תוורו מלגא אכס מלכר כמו התורה, שהקלף הוא לבן מבפנים והשחור שהוא הכתב מבחוץ. וענין אכס ותוור, חשך ואור. ואית חשך, תכלת שחור ולבן הם כמו חושך ואור, ויש חושך שהוא תכלת בחינת כליון ב"מ, ואתמר ביה ונאמר בו (תהלים קלט, יב) גם חשך לא יחשיך ממך גם חושך זה שהוא עוונות האדם אינו מה' יתברך כי ממנו ית' לא תצא הרעות כמ"ש (איכה ג, לח) מפני עליון לא תצא הרעות והטוב, ותכלת אכס, איהו נוקבא לגבי תוורו ותכלת שהוא שחור, הוא בחי' נוק' שהיא בחי' הרדינים, כנגד הלבן שהוא בחי' רחמים.

**סיבה שניה משום שהעצמות נשארות
בקבר והבשר מתאכל בעפר**

ולא עוד שלא רק מטעם זה חקוקים העוונות על העצמות, אלא דגופא על גרמין עתיד למיקם אלא מחמת שהגוף על העצמות עתיד לקום, כי הן הנשארות בקבר ואילו הבשר מתאכל בעפר, ובגין דא זכויו וחוכיו חקוקין על גרמין דיליה ובשביל זה זכויותיו ועוונותיו חקוקים על העצמות שלו, ואם יזכה יקום גופא על גרמין דיליה. ואי לא, לא יקום, ולא יהא תחיית המתים ואם יזכה, יקום הגוף על העצמות שלו, ואם לא יזכה לא יקום מן הקבר ולא תהיה לו תחיית המתים.

גם השמש והירח מעידים על האדם

ולא עוד חזר לדלעיל ולא רק שקירות לבו ורמ"ח אבריו מעידים אותו, אלא תריין סהדין אנון על בר נש אלא

מעשיות והנהגות מכלי ראשון שנשמעו מפי קודשו
של מרן הגאון המקובל
חכם **בניהו שמואל** שליט"א
על רבותיו חכמי ישראל **שרפי הקודש**
ומה ששמעו מפי קודשם על רבותיהם זיע"א

שרפי קודש

מעשיות על רבינו יוסף חיים ה"בן איש חי" צוק"ל

כי יש נחת רוח מאוד לפני השי"ת בזיכוי הרבים,
כששומעים דברי תורה ומוסר וחוזרים בתשובה.
וכל אחד שחוזר בתשובה הוא עולם מלא. ואיקץ
והנה חלום. עכ"ל.

נהר, נהר

מספרים על משפחה שנסעה לכפר עזייר, אשר
בו קבור עזרא הסופר, ובדרך הוצרכו
לעבור בנהר פרת והתהפכה הספינה,
ל"ע. רוב הנוסעים ניצלו, אך כמה
מהם טבעו, וכל החיפושים
אחריהם עלו בתוהו. באותה
עת, הזדמן רבינו יוסף חיים
זיע"א למקום, וביקשו
ממנו שיעשה למענם
וישיעם. רבינו עמד על
שפת הנהר ואמר לו,
"נהר, נהר, מחר אנחנו
חוזרים לבגדד. הוצא
את גוויות הנטבעים, כדי
שנוכל לקחתם עימנו".
אך יצאו המילים מפיו רבינו
זיע"א, ומיד צפו הגוויות על
פני הנהר. הפלא ופלא, כולם
עמדו נדהמים למראה עיניהם
מגודל קידוש ה' שנגרם במקום
עד שאפילו אחד מערביי המקום
ניגש ונפל לרגליו של נשקם, ואמר לו:
"האלוקים של היהודים רק הוא האל
האמיתי".

פלאי פלאות

אישה אחת, שהמתינה שנים רבות להיפקד
בבנים, והתעברה לבסוף לאחר שימוש
ברפואות, התקשתה בעת לידתה והיתה
שרויה בסכנה גדולה, וכל מאמצי הרופאים
עלו בתוהו. הוריה, שידעו את מעלת רבינו
יוסף חיים זיע"א, ביקשו מאישה אחת ושמה
חביבה אל מאשטי, שתלך לבית רבינו זיע"א
כדי שיתפלל על בתם. אישה זו היתה מוכרת
בבית רבינו, וכשהגיעה, כיבדה והושיבה
בחדר המתנה עד שיגמור רבינו את לימודיו.
כשהתיישבה, ביקשה מהמשרת אם יואיל
בטובו לומר לרבינו שיקבלנה לדקה, משום
שהגיעה בעניין שיש בו סכנת

ויחלום יוסף

כתב מו"ר חכם עובדיה יוסף צוק"ל,
בהקדמה לספרו "טהרת הבית"
(ח"ב), וזה לשונו הטהרה שם:

"אזכרה ימים מקדם,
עם לבבי אשיחה,

ועלה במחשבה לפניי למעט
בהופעותי ברבים, כדי
להתמסר יותר בעריכת כל

חיבורי אשר עמי

בכתובים. כי

מתי אעשה

גם אנכי

ל ב י ת י ?

ואם אין

אני לי מי

לי, ורעיוני על

משכבי סליקו.

והנה בחלומי כלילה ההוא,

ראיתי את הגאון רבי יוסף

חיים זצ"ל מבבל, אשר

בא לבקר בביתי, ופניו

מאירות כוזהר החמה.

נכנס לחדר הספרייה,

והתיישב על השלחן, ראה לפניו

אחד מחיבוריי, כמדומני שו"ת 'ביע

אומר', והתחיל לעיין בו אחת הנה

ואחת הנה, וכשסיים אמר, 'טוב מאוד'.

ושאל אותי, האם אני ממשיך להופיע ולדרוש

ברבים דברי תורה ומוסר כאשר היתה באמנה אתי.

עניתי ואמרתי, כי עדיין אני ממשיך גם בימים אלה

להופיע ברבים בשיעורי תורה ובדרשות כאשר

חנני ה', ובדרך כלל אני מופיע עם עמיתי

הרב הגדול רבי יהודה צדקה (שליט"א)

וצוק"ל. אך התאוננתי לפניו שדבר

זה מפריע לי בהמשך הכנת חיבוריי

להוציאם לאור. שמוני נוטרה את

הכרמים, וכרמי שלי לא נטרתי. ענה

דודי ואמר לי בסבר פנים יפות, 'טוב

אשר תאחז בזה, וגם מזה אל תנח ידיך'.

נפשות. ניגש המשרת לחדר רבינו, והנה עוד לא
הספיק לומר לרבינו אף מילה, וכבר נתן לו רבינו
פתק שכתב בו סגולה, ואמר לו, "רוץ, תן לה את
הפתק, ותאמר לה ללכת אצל היולדת ולהניח פתק
זה על בטנה". לקחה האישה חביבה את הפתק,
נשקתו, ועשתה כדברי הרב. כעבור מספר דקות
ילדה אותה אישה בן זכר, וביום השמיני למילתו
קראו לבן הנולד יוסף, על שמו של רבינו.

מרן רבינו עובדיה יוסף בצעירותו שוקד על
תלמודו

רואה מסוף העולם...

מעשה בבחור אחד שארס בחורה בבגדד, אך
כאשר נודע לו כי יש תכלול בעיניה, החליט לעזובה.
הבחורה נפגעה עד עמקי נשמתה נשברה מאוד,
וברחה מביתה. כל מאמצי ההורים והמשטרה
למצאה עלו בתוהו. לאחר שהחיפושים לא נתנו כל
תוצאות, החליטו לפנות אל רבינו יוסף חיים זצ"ל
ולספר לו על מקרה מצער זה, אולי בשמים יגלו לו
את הנסתרות.

תמונת מקום ציונו של עזרא הסופר

בהספדו של רבי שמעון אגסי זצ"ל, גילה דברים עצומים על נשמתו של רבינו ה"בן איש חי" זי"ע, בהיות שתמהו כל הקהל על עניין פטירתו הרחק מביתו.

בתוך דברי הספדו, הוא סיפר שנתגלה לו כי רבינו המנוח הוא משורש נשמתו של יוסף הצדיק זי"ע, א, שהעלו עצמותיו. גם הוסיף לומר, שיוסף הצדיק היה מבחינת יסוד, וגם רבינו היה בבחינה זו, שהיה מלא וגדוש בכל חוכמה ומדע, להיות יסוד כלול מכל הספרות... ומסיבה זו קרא לכל ספריו בשם "בניהו", "בן יהודע", "בן איש חי", "רב פעלים", וכיוצא. שכל התארים האלה רומזים ליסוד, כידוע ליודעי ח"ן.

גם התנא רבי יהודה הנשיא, המכונה "רבינו הקדוש" היה מבחינת היסוד.

ואמר רבי שמעון אגסי זצ"ל, שכשם שכל מי שהיה באשכבתיה

דרכימוזמן לחיי העוה"ב, כך כל מי שהיה באשכבתיה דמו"ר ג"כ מוזמן לחיי העוה"ב. גם אצל רבי מצאנו

עניין זה שנפטר במקום מרוחק ממקום קבורתו,

שרבי היה מוטל בציפורי ומקומו מוכן לו ב"בית שערים", וכדוגמת יוסף הצדיק. (ועי' עוד ב"אמרי שמעון" לרבינו שמעון אגסי זצ"ל, ששם מובאים בארוכה כל דברי ההספד על רבינו יוסף חיים זצ"ל.)

על פי דבריו אלה של רבי שמעון אגסי זצ"ל, היו שאמרו על כמה מקרים שאירעו לרבינו זי"ע, שהיו כעין שקרה ליוסף הצדיק. כגון, שבחיותו כבן שבע נפל לבאר (כפי שסיפרנו לעיל), כיוסף הצדיק ששמו אותו אחיו בבור. וכן, שהיה רבינו יפה תואר ויפה מראה משכמו ומעלה, ומה שקרה לרבינו שנחבש בבית הסוהר - שגם זה כדוגמת יוסף הצדיק. עוד הוסיפו לומר שרבינו זצ"ל היה עשיר, שזכה לתורה וגדולה במקום אחד, שגם זה היה אצל רבי הקדוש וכו'.

שרבי קדוש

הקמיע המובחר

בשכונתו של רבינו התגוררה אישה אחת, שלא זכתה להביא ילדים לעולם. ובכל פעם שהיתה מתעברת, היתה מפילה, ל"ע. דבר זה קרה לה כבר שבע פעמים, וכששמע על כך רבינו זי"ע, א, קרא לה וכתב לה איזה קמיע, ואמר לה שתענוד אותו. ומאז, יכלה ללדת ככל הנשים...

חכם שמעון אגסי

לימים, כשעלתה אישה זו לארץ ישראל, חלה אחד מניניה במחלה חמורה, והרופאים כבר נואשו מלרפאותו. כשראתה הסבתא

הידידה מעליה את הקמיע והניחתו על הילד, ומיד השתפר מצבו

לטובה. אולם, ככל שהלך מצבו של הילד והשתפר, החלה הסבתא לחוש ברע. ולכן, מיד כשהבריא הילד, חזרה והניחה את הקמיע על עצמה, וכך ניצלו שניהם בזכות רבינו...

ניצוץ יוסף הצדיק

שנים רבות היה הרה"ג ר' שמעון אגסי זצ"ל נחבא אל הכלים, ולא היה מוכר ברבים. כך, עד לפטירתו של רבינו יוסף חיים זי"ע, א, שהספדו עליו היה דרשתו הראשונה שנשא בפני קהל רב. גם אז, בתחילה סרב רבי שמעון להספידו, אלא שבאותו לילה בא אליו רבינו בחלום וציווה עליו להספידו, וכך עשה.

בעניין זה, סיפר רבי יצחק כדורי זי"ע, א למורנו הרב שליט"א, שעד אותו יום היה רבי שמעון מגמגם, וכשהספיד את מורנו חכם יוסף חיים לא גמגם כלל, ומאז חלף ועבר לו הגמגום כליל.

שער הספר 'מדרש אליהו' שחיבר אביו ר' אליהו חיים

ביקשו ההורים ממשרתו שיכנס אליו ויספר לו את פרטי המעשה, למען יתפלל הרב לישועתם. כאשר שמע רבינו את אשר קרה, אמר למשרתו להשיב להם: "לך אמור להם, כי בתם חיה ובריאה והיא נמצאת אצל דודתה ברחוב פלוני, ובקרב בעזרת ה' תהיה להם שמחה גדולה."

וכאשר אמר רבינו, כן היה. הלכו לבית דודתה, ומצאוה בריאה ושלמה. דודתה זו המשיכה לארחה בביתה, עד שתתאושש מהחוויה הכואבת שארעה עימה. וכעבור זמן קצר, התחרט אותו בחור

על אשר עשה, והחליט לקחתה למרות מחלת עיניה.

צופה למרחוק

באחת התקופות, היה איש אחד רע מעללים, שהיה מחולל צרות צרורות לעם ישראל, לרבי יעקב חיים בנו של רבינו זי"ע, היה צער גדול מהעניין, והוא החליט לעשות כוונות וייחודים כדי לסלקו ולהעבירו מן העולם. רבינו זי"ע, א ראה זאת ברוה"ק, ולא הייתה דעתו נוחה מכך. על כן שלח שליח אל בנו, להודיעו שיפסיק לעשות את הייחודים הנ"ל ובכך להותירו על מכונן, אע"פ שאותו אדם ראויה היה לכך.

נכדו של הבא"ח רבינו דוד חיים זי"ע, א

היכל מרן הבית יוסף

ההלכה היומית שע"י מוסדות המיישר

כללים בהלכות מוקצה סי' שח

משימושו העיקרי, כגון הסכין של שחיטה שהוא לא ישתמש בו לדבר אחר, כגון לחתוך בו ירקות וכדו' מחמת שהוא יקר והוא מפחד עליו שיפגם. דינו שאסור לטלטלו כלל בשבת, ואפילו לצורך גופו ומקומו אסור, [אמנם בשינוי כגון ע"י הרגל מותר].

מהו מוקצה מחמת גופו ?

כל דבר שאינו כלי, כגון אבן, חתיכות עצים וכיוצ"ב, אסורים בטלטול כדין מוקצה מחמת חסרון כיס, ואסור לטלטלם אף לצורך גופם או מקומם, [ויבואר בהמשך דרכי היתר שביאר הב"י בחיבורו ובשו"ע].

מהו בסיס לדבר האסור ?

אם הניח בכוונה [ולא ששכח], ע"ג כלי של היתר דבר מוקצה מחמת גופו או מוקצה מחמת חסרון כיס, נעשה הדבר המותר כדין המוקצה ואסור לטלטלו כלל, ואף אם הוסר ממנו המוקצה במשך השבת, כיון שבבין השמשות היה השולחן מוקצה, קיי"ל (שבת מג.) מיגו דאיתקצאי לבין השמשות איתקצאי לכולי יומיה, כלומר אם דבר היה מוקצה בבין השמשות הוא הוקצה לכל השבת, ואף אם הוסר ממנו הדבר המוקצה.

כגון אם הניח ע"ג שולחן אבן או מצלמה וכיוצ"ב, אין לטלטל את השולחן אף אם הוסר ממנו דבר האיסור, כיון שהוא התקצה בבין השמשות התקצה לכל השבת.

מהו כלי שמלאכתו להיתר ?

כתב בשו"ע (סעי' ד) כלי שמלאכתו להיתר, מותר לטלטלו אפי' אינו אלא לצורך הכלי שמא ישבר או יגנב, אבל שלא לצורך כלל, אסור לטלטלה.

כלומר כל כלי שהשימוש בו מותר בשבת, מותר לטלטלו לכל צורך שהוא, ואף אם הוא צורך הכלי, כגון שלא יגנב ולא יתקלקל מותר.

אבל אין לטלטל כלי שמלאכתו להיתר ללא צורך כלל.

מהו כלי שמלאכתו לאיסור ?

כתב בשו"ע (סעי' ג), כלי שמלאכתו לאיסור מותר לטלטלו בין לצורך גופו ובין לצורך מקומו, אבל אסור לטלטלו לצורך שמירתו, כגון מחמה לצל או שלא ייגנב.

וכלי שמלאכתו לאיסור פרושו: כל כלי שמשמש בו למלאכה האסורה בשבת, כגון מספריים, פטיש, מסור, וכיוצ"ב, וכן כלים חשמליים, כגון טוסטר, מצנח, וכיוצ"ב.

אבל אם הוא כלי שדמיו יקרים, כגון מצלמה, מחשב, וכיוצ"ב, הוא נכנס לגדר של מוקצה מחמת חסרון כיס, שאסור לטלטלו כלל, [ויבואר דינו בהמשך].

ודנים של כלים שהם מוקצה בגדר של כלי שמלאכתו לאיסור, אסור לטלטלם בשבת, אלא התירו רק באופן שהוא לצורך גופו, כגון שצריך להשתמש בכלי, כגון פטיש לפצח בו אגוזים, [ויבואר בהמשך שמוותר להשתמש בו גם אם יכול לפצח את האגוזים בדרך של היתר], או לצורך מקומו, כלומר שהוא צריך להשתמש במקום שהכלי נמצא שם, התירו לו להזיז אותו למקום אחר כדי להשתמש במקום.

אבל אין לטלטלו לצורך שמירת הכלי, אפילו שיכול להיגנב במקום שנמצא שם, או שיוזרד עליו גשם, או שיש עליו שמש, לא התירו לטלטל הכלי לצורך כך.

מהו מוקצה מחמת חסרון כיס ?

כתב בשו"ע (סעי' א) כל הכלים נטלים בשבת, חוץ ממוקצה מחמת חסרון כיס, כגון סכין של שחיטה או של מילה, ואיזמל של ספרים, וסכין של סופרים שמתקנים בהם הקולמוסים, כיון שמקפידים שלא לעשות בהם תשימש אחר, אסור לטלטלו בשבת, ואפילו לצורך מקומו או לצורך גופו.

כלומר כל כלי שהשימוש שלו בשבת למלאכה איסור, כגון סכין של שחיטה, [כיון שאסור לשחוט בשבת], ובנוסף לכך גם דמיו יקרים, ומכיון שכך הוא מקפיד עליו שלא לעשות בו מלאכות אחרות חוץ

מעשרה ביהודי

שאלות אקטואליות מבית הדין
בענייני חושן משפט
בעריכת הרב"ג רבי יעקב כהן
שליט"א
מאברכי מוסדותינו

ביטול מכירה ליוניג סיל

שאלה: ראובן ראה ששכנו מפרסם את תכולת הדירה שלו למכירה הנקראת "ליוניג סיל" היינו מכירה בעקבות נסיעתו לגור בחו"ל, פנה ראובן לשכנו ואמר לו אני מעוניין לחדש את דירתך אקנה ממך את כל תכולתה כפי המחיר שנסכס בינו ואכן אותו היום רכש ראובן את כל תכולת הדירה משכנו בקנין סודר ואף שילם לו הדמים [דהוי קנין סיטומתא], לאחר מכן סיכמו ביניהם שבסמוך לנסיעתו של המוכר יקח ראובן את תכולת הדירה. לאחר שלשה שבועות פונה שכנו של ראובן ואומר לו הן יודע אתה שכל המכירה היתה רק בעקבות שהתכוונו לגור בחו"ל וכמו שפרסמנו שהיא "ליוניג סיל", אבל עתה התברר שלא נוכל לעבור בתקופה הקרובה, ועל כן אני רוצה לבטל את המקח, לעומתו טוען ראובן אני כבר קניתי את הכל ואני מסכים לבטל את הקנין.

תשובה: נראה שבכח"ג שהמטלטלין עדין אצל המוכר יכול הוא לבטל את המקח ולהחזיר את הדמים לראובן.

הנימוק: בשו"ע סימן רז ס"ג מבואר שהמוכר קרקע וגילה דעתו שמוכרה כיון שרוצה לעזוב ולהתגורר בארץ אחרת, ולבסוף ראה שאינו יכול לגור שם, יכול הוא לבטל את המכירה, וכתב הרמ"א שדוקא במוכר קרקע מועיל מה שגילה דעתו שמוכר כי רצונו לעזוב, אבל אם מכר מטלטלין, אם לא התנה במפורש בשעת המכר שאם לא יעבור לא תחול המכירה [וכדיני התנאים], לא מהני מה שגילה דעתו על כך, וההבדל הוא כיון שהמוכר קרקעותיו הוי אומדנא דמוכר כי אין דרך אדם למכור סתם קרקעותיו שהוא מתפרנס מהם, אבל מוכר מטלטלין אין זה אומדנא המוכיחה, כי יש לפעמים שאדם מוכר מטלטלין אע"פ שאין בדעתו לצאת מהארץ. וביאר הפ"ת שבמטלטלין אין זה מועיל משום שהוא ספק, והלוקח זוכה במקחו מחמת שהוא מוחזק, כמבואר בהגהות אשרי והמרדכי והטור, אבל אם יזדמן שהמוכר מוחזק ידו עדיפה ע"ש. ולפי"ז בנידו"ד שתכולת הדירה עדין אצל המוכר והוא המוחזק יכול הוא לבטל את המקח ולהחזיר את הדמים לראובן.

לזכרון עולם בהיכל ה'

איגרת ל בני הנעורים

דעת תורה

"ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר ה', ושמרת לעשות ככל אשר יורוך, על פי התורה אשר יורוך, ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה, לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל" (דברים יז י-יא)

ופירש רש"י "אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין".

וכתב בספר החינוך (מצוה תצ"ו) - לפי שדעות בני אדם חלוקים זה מזה, ויודע אדון הכל ברוך הוא שאם כוונת פירושי התורה תהיה מסורה ביד כל אחד, איש איש כפי שכלו, יתרבו המחלוקות ותיעשה התורה ככמה תורות ח"ו. ולכן ציוונו שלא להמרות פי בית הדין הגדול שיעמדו לישראל. ואפילו יאמרו לך על ימין שהוא שמאל, ועל שמאל שהוא ימין, לא תסור ממצוותן - כלומר שאפילו יהיו טועים בדבר אחד מן הדברים אין ראוי לנו לחלוק עליהם, ונעשה כטעותם. וטוב לסבול טעות אחת ויהיו הכל מסורים תחת דעתם הטוב תמיד, ולא שיעשה כל אחד ואחד כפי דעתו, שבזה יהיה חורבן הדת וחילוק לב העם, והפסד האומה לגמרי.

ועל דרך זה יש לפרש מעשה דרבי אליעזר בתנורו של עכנאי (ב"מ נט:), כשרצה להוכיח צדקתו ולבסוף אף יצאה בת קול ואמרה שהלכה כר"א ואע"פ כן לא קבלו חכמים. אמרו שם, "אשכחיה רבי נתן לאלהיו וכו' אמר ליה: מאי עביד הקב"ה באותה שעה? אמר ליה חייך ואמר: "נצחוני בני". שהיה שמח הקב"ה על שהיו בניו הולכים בדרך התורה, ובמצוותה להטות אחרי הרבים. ומה שאמר "נצחוני בני" חלילה להיות נצחון לפניו ב"ה, אבל פירוש הדבר, שאעפ"י שהאמת היתה עם רבי אליעזר במחלוקת עם חבריו כדברי הבת קול ולא ירדו לסוף דעתו, ולא רצו להודות ופסקו כנגדו מן הדין של אחרי רבים להטות. השיב הקב"ה נצחוני בני, כלומר אחרי שהם טועים מדרך האמת שהלכה כרבי אליעזר, והם באים מכח התורה שציוויתם

יש בקבלה, כל אחד לפי ה"כלים" שניתנו לו. המשותף בכולם הם המידות. זאת אומרת אדם יכול להיות גאון גדול, או בעל חסד גדול, ללא מידות ודרך ארץ הכל לוקה.

אחד אמר: "אם היה לי את המוח של הגאון ר"ע איגר, ואת התפילה של המגיד ממזריטש, ואת הלב של ר' זוסא מניפולי, הייתי עובד את ה' כדבעי". אמרו לו: רוצים אותך עם המוח והלב שלך. לקב"ה יש די מלאכים בעולמו, הקב"ה לא צריך תוצאות, הקב"ה רוצה את המעשים עם עבודת המידות של המוח והלב שיש לכל אחד. הדרך לעבוד את ה' תוכל להפסק כאמיתית ונכונה, אך ורק כשתהא מלווה עם עבודת המידות. מפני שזהו קיום העולם החברה הדת והאומה כולה - הסיבה שמכריעה את הפסיקה.

מצינו (בבא מציעא פח:)" מפני מה חרבו חנויות של בית הינו שלוש שנים קודם ירושלים מפני שהעמידו דבריהם על דברי תורה". ופירש רש"י "שמצאו היתר מן התורה למה שאסרו חכמים" - משמע שאעפ"י שצדקו בלימודם, חרבו שהיה להם לקבל דברי חכמים. שבעצם לימודם כנגד, נראה כזלזול וחסרון בדרך ארץ, וזה שהביא את חורבן שצריך פעמים לקבל את הלא אמת כביכול מפני תיקון האומה ואת זה הם לא עשו, ולכן חרבו.

מצינו בכריתות (ו:)" אמר רבי שמעון חסידא כל תענית שאין בה מפושעי ישראל אינה תענית". ורצונו לומר, שאפילו יתענו מניין שלם של צדיקים וחסידים אין תעניתם תענית, ואין תפילתם נשמעת. ועד שלא יצרפו אל מניינם הקדוש איזה פושע מבזה לא תתקבל תעניתם. והתמהה על כך ברורה, וכי לא ישמע ה' תפילת הצדיקים? וע"פ דברינו מתבאר, שעל אף שהאמת הצדק והחסידות עמהם, כל עוד אין מעשה מוכיח של "מידות" ואיחוד החברה אין עושים לכאורה כאמת זו. לכן צריך שיצרפו למנין קדוש זה פושע כדי שיקרבוהו למרות פחיתותו שזהו קיום החברה. ואז תישמע תפילתם, ותתקבל תעניתם. ודו"ק.

ההלכה תוכרע ותפסק כמו האמת רק אם תהיה מלווה עם עבודת המידות שבלעדי זה הכל חסר. ה' יזכינו.

לשמוע אל הרוב לעולם. אם כן על כל פנים יש להודות בפעם הזאת כדבריהם שתהיה האמת נעדרת, והרי זה כאילו בעל האמת נצות. עכת"ד. העולה מדבריו שטוב לסבול טעות הדיינים ולקיים דבריהם אפילו על ימין שהוא שמאל, שהדיינים וחכמי ישראל הם קיום התורה, הדת, החברה והאומה כולה שבלעדיהם הוי חורבן והרס. (זאת אומרת שאעפ"י שהאמת אומרת אחרת, לא נעשה כמות, ונסבול את הטעות מפני תיקון הדת והחברה).

איתא בעירובין (יג:)" מפני מה זכו בית הלל שיקבעו הלכה כמותם מפני שנחמדים ועלובים, והם שונים דבריהם ודברי בית שמאי, ולא עוד שמקדימים דברי בית שמאי לדבריהם".

וצריך לבאר, וכי הלכה תלויה במידות טובות? הרי נקבעת היא כפי ביור האמת והצדק.

אלא ודאי ש"אלו ואלו (גם דברי ב"ה, וגם דברי ב"ש) דברי אלקים חיים". (גיטין ו': ונראה שהביאור במושג זה, שכל שיש סברא ותיורון הגיוני בפירוש ובביאור הדבר - הוי דברי אמת, ודברי אלוקים חיים, שהרי אמרו בכתובות כ"ב. שסברא דאורייתא היא, ודו"ק). אם כן יש לומר שההלכה יכולה להיות תואמת ולהיפסק ככל אחד מהם (שלכל אחד יש את סברתו להכריח את אמיתותו), אלא שנבחרו בית הלל, לא דוקא משום שהצדק הבלעדי עימם, אלא משום מידותיהם, וכדאים הם שתיפסק הלכה כמותם, שמידותיהם קיום התורה, הדת והחברה. ותכונה זאת היא שמצינו שמכריעה את הפסיקה כמאן, ולכן קבעו הלכה דוקא כמותם. ודו"ק.

יש עובדים את ה' בעשיית חסד, יש עובדים את ה' בקריאת תהלים, יש בלימוד גמרא,

ואלה יעמדו על הברכה

שילה בן נטלי חיה

איל בן יסמין

ורד בת יסמין

אליהו בן סאלמה

טל בן מדי

גיל בן אסנת

עידו בן רחל

יניב בן משה

מרדכי בן נטלי חיה

03-5520004

לתרומות והנצחות

שמעון יוחאי בן נעמי

מאיר בן מדי

ירמיהו בן ויקטוריה

פריטים טמונים - פרשת שופטים

חפשו סביב ציווי בל תשחית את סמלי המשפט, המלוכה
והמלחמה המסתתרים בפרשה!

הפריטים שעליכם לחפש:

1. מאזניים - משפט צדק.
2. כסא דין - מקום השופטים.
3. מקל שוטר - "שופטים ושוטרים".
4. מטבעות כסף - שוחד המטה דין.
5. קרבן תמים - שלא להקריב בעל מום.
6. שער עיר - מקום הדין.
7. כתר מלך - מינוי מלך.
8. ספר תורה של המלך - "וכתב לו".
9. סוס - שלא ירבה לו סוסים.
10. כסף זהב - שלא ירבה לו מאוד.
11. זרוע - מתנות כהונה.
12. לחיים - מתנות כהונה.
13. קיבה - מתנות כהונה.
14. שני עדים - עדות בבית דין.
15. חרב - כלי מלחמה.

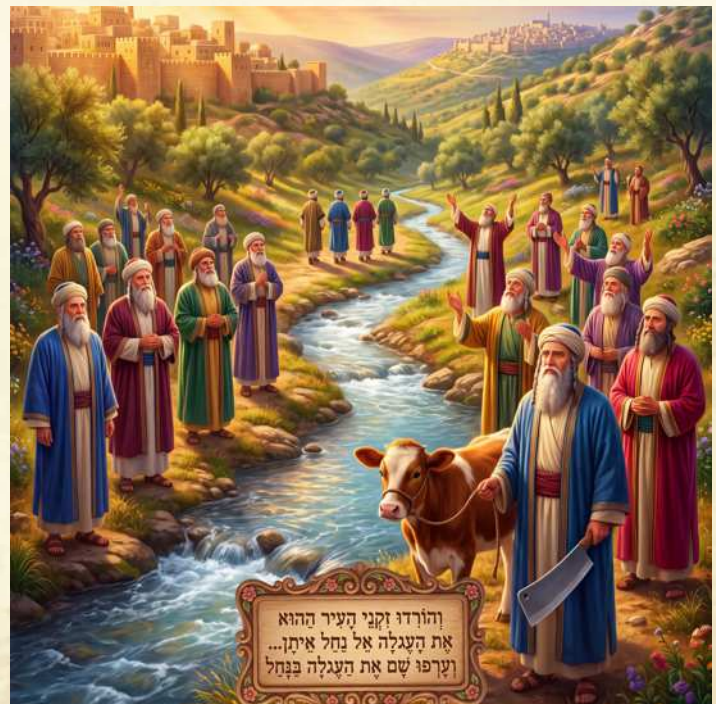
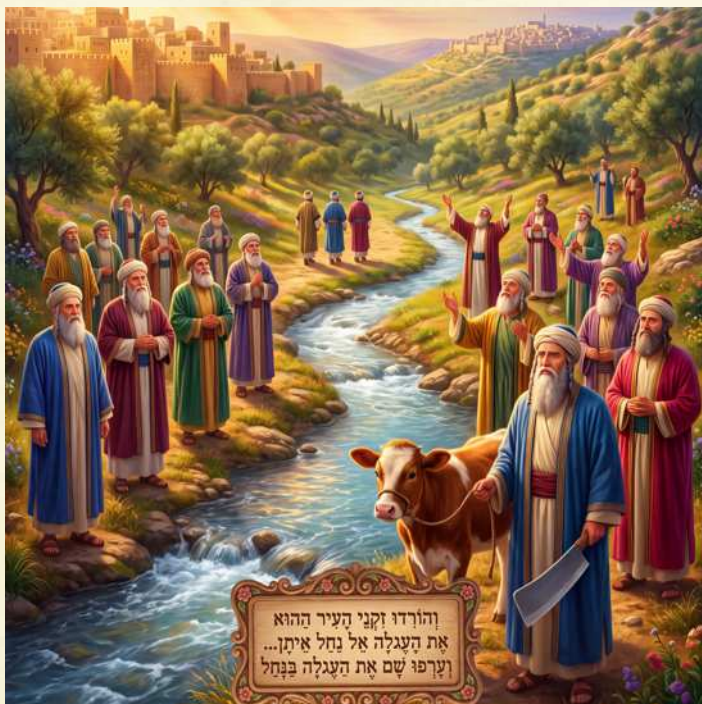
האם תצליחו לגלות את כולם?

בהצלחה!

מצא את ההבדלים

"וערפו שם את העגלה בנחל"

מצאו את 15 ההבדלים המסתתרים בין הסנהדרין, הקהל והנחל!

יש לכם פתרון? הזדמנות לזכות בפרסים מפתיעים! - שלחו את התשובות הנכונות למייל Office@mrbs.co.il
או לפקס 077-4701119 והיכנסו להגרלה-בהצלחה!

פרשי הדברים

דברי תורה
דרך אורו של הרשב"י
בזוהר הקדוש

פרשת שופטים

יותר, לפי שהלב הוא כנגד התפילה והמצוות, וכמו שכתוב בגמ' (שבת י.) שהתפילה היא חיי שעה, כלומר כנגד הלב שהוא ראש האברים שבגוף. ואילו התורה היא חיי עולם כנגד המוח שהוא ראש החושים שבראש וכמו שכתוב ותלמוד תורה כנגד כולם שהוא ענין המחשבה שבכח.

וככל שהאדם מעמיק במחשבתו, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, הרי הוא משיג שלמות יותר רוחנית בנפשו על ידי עמל התורה וכמו שכתוב בזוהר הקדוש (ח"ג פב: ברעיא מהימנא) שמי שעמל בעצמו להגיע לתכלית ההלכה, דהיינו מתוך דקדוק ויגיעה בדברי התלמוד והראשונים, הרי הוא נחשב כמו בן אצל הקב"ה, ונחשב שמקבל את התורה מפי הגבורה ממש, משא"כ מי שאינו עמל בעצמו, אלא לומד בדברי אחרים שעמלו, ועל ידי כך קונה קניינים בידיעת תורתו, הרי הוא דומה לעבד ולא לבן, ואין מקבל את התורה מפי הגבורה.

ועל ידי לימוד המשנה הגמרא והראשונים, עד למסקנת ההלכה, הרי הוא בונה בשמים עליותיו, עולמות שלמים ומתוקנים, ולא עולמות חצויים שאינם מגיעים אל מטרם, לפי שהוא מסיק את שמועתו אליבא דהלכתא. וידוע שבחינת התורה היא קוץ הירד, והמשנה היא בחינת שם הויה פשוט, והגמרא היא בחינת שם הויה מלא, והפוסקים היא בחינת מלא דמלא, ועל ידי שמגיע בהשתלמות כולם אל ההלכה, נשלמת המלאכה, ועולה למעלה למקומה בסוד תיקון עולם במלכות שדי שעולה לראש הרים, ופסיקת ההלכה היא נעשית כתר למלכו של עולם. והוא בחינת יום השבת, שאע"פ שהוא השביעי ואחרון, עכ"ז מחמת שבו נשלם כל בניין, נעשה לראש ומשפיע לכל השבוע שאחריו.

והמשל בזה, כאשר עולה ברעיונו של האדם לבנות לעצמו בניין נאה, ומסכים בחוכמתו באופן כללי, לבנות את הבניין, ולאחמ"כ מפתח בביתו, את תדמית הבניין לכל פרטיו, ומסכים ומורה בדעתו לאברי גופו, לפעול את הפעולות למען מטרת הבניין, דהיינו לבנותו בידיו ורגליו ושאר אבריו, ולאחר שמשלים הבניין, הרי סיומו של הבניין, שהיא הפעולה האחרונה והמזערית, עולה על גבי הכל, לפי שהושלמה המלאכה על ידה, וכעת יהיה ניתן בפועל, להנות ולהשתמש בכל הפעולות הקודמות לה. וכך הוא גם מי שזוכה להסיק את שמועתו אליבא דהלכתא.

חומש דברים וכן בפסוק בפרשתנו צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך ובשאר פסוקים וזה מה שדרשו רבותינו דורשי רשומות על הפסוק בתחילת הפרשה "שופטים" ושוטרים תיתן לך בכל שעריך" דהיינו לכל שערי החושים שבגופנו

וידוע שאור הדעת מקום משכנו הוא בכח, שהוא משכן החכמה שהיא הנשמה. ובלב שהוא משכן הנפש כפי שכתוב כי הדם הוא הנפש, מתעוררת רשפי אהבת ה' וכמו שכתב מרן הקדוש בשו"ע הלכות תפילין שייכוון בהנחתם שצונו הקדוש ברוך הוא להניח ארבע פרשיות אלו שיש בהם יחוד שמו וציצית מצרים על הזרוע כנגד הלב, ועל הראש כנגד המוח, כדי שזכור נסים ונפלאות שעשה עמנו, שהם מורים על יחודו, ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו. וישתעבד להקב"ה הנשמה שהיא במוח, וגם הלב שהוא עיקר התאוות והמחשבות, ובוז יזכור הבורא וימעיש הנאותיו.

וכפי שאמר מרן על הראש כנגד המוח שהמוח הוא האב והשורש של החושים שבראש, ועל היד כנגד הלב שהלב הוא האב והשורש של כל האברים שבגוף. וידוע שהחושים של האדם נבראו באופן שכלל שהחוש הוא יותר רוחני וגבוה הרי הוא מושפע וגם משפיע למרחקים גדולים יותר. לדוגמא חוש טעם המאכל שבפה, אין חשים אותו, אלא א"כ יתן המאכל לתוך פיו ממש. חוש הריח שהוא יותר רוחני, ניתן להריח בו גם על ידי שיקרב מעט את הבשמים לחטמו, ואין צריכים ליתן את עצמותם של הבשמים לתוך החוטם ממש. חוש השמיעה הרי הוא למרחקים יותר גדולים שאפשר לשמוע קול גדול גם ממרחק רב. חוש הראיה ניתן לראות בו אף ממרחק עצום כמו שניתן לראות את השמש ואת הירח והכוכבים. חוש המחשבה שהוא יותר רוחני ניתן להגיע עימו למרחקים יותר עצומים בין עולמות לעולמות וזהו ענין כוונת נתינת התורה בכל יום מאת הגבורה שהקב"ה משפיע אור של חכמה לכל אחד כפי הראוי לו. וזהו גם ענין המשכת הכוונה בעת התפילה.

גם בעצמותה של המחשבה יש דרגות, וככל שהאדם ראוי להבין יותר ומכוון לאמיתיה של תורה הרי הוא מושך על ידי מחשבתו שבכח שהיא כנגד הנשמה והתורה, - אור תורה ממקום גבוה יותר.

וכמו כן יש גם ברעותא דליבא דרגות, שכלל שיש לאדם יותר רעותא דליבא וערגה וכיסופין לה' יתברך הרי שמצוותיו ותפילותיו פועלות במקום רוחני פנימי

בפרשת רוצח בשגגה כתוב תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך ה' אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח (דברים יט ג) ואמרו חז"ל שעושים שלטים היכן הוא עיר מקלט בכדי שהרוצח ידע את מיקום עיר מקלטו. ושואלים העולם מדוע לא כתוב לעשות שלטים גם לכיוון בית המקדש לצורך העולי רגלים שגם מצוות עלייה לרגל מצווה רבה היא? והנה על אף שלפי פשוטם של דברים אפשר שלא עשתה התורה ציווי מיוחד על כך משום שברוצח יש חשש שיהרגו הגואל הדם משא"כ בשאר מצוות שאין בהם חשש סכנה על כל פנים אומרים משם מרנא החפץ חיים שהסיבה לשינוי בין בית המקדש לבין הרוצח על דרך המוסר היא משום שבכדי שהרוצח לא ידבר עם בני אדם כלל לשאל אותם היכן היא עיר המקלט לפי שאז יבינו הימנו שרצח בשגגה וכבר על ידי זה יהיה להם קירור וצינון בעבודת ה' ובזירות ושמירה על חייו של אדם על כן עושים שלטים היכן היא העיר מקלט משא"כ בעליית לרגל אדרבה ככל שישאלו ויתפרסם שעולים הראות בבית ה' יחדור יותר ככולם שצריך לעלות לרגל להראות את פני ה' עד כדי כך יש השפעה לכל דבר כל מילה שאדם שומע הרי היא משפיע על חושיו ועל תכונותיו

וכל דבר קטן יש לו השפעה עצומה על האדם גם כי לא ניכרת עליו ההשפעה ואינו מרגיש שהדבר השפיע עליו וכמו שמסביר הגר"ס באור ישראל מכתב יב שרבי עקיבא למד מהמים ששחקו את האבנים את כח ההתמדה וביאור הדבר שהבין רבי עקיבא את העומק שבכל טיפה אף שלא ניכרת השפעתה ולא רואים שחפרה באבן כלל, אין הדבר כן אלא היא חפרה בצורה מזערית שאינה ניכרת לעין ועשתה רושם כל שהוא. והבין שמכל חיוזק ורצון להתקרב אל ה"ת וראיית מעשיהם של הצדיקים האמתיים המדקדקים במידותם ובטוב ליבם ויושר דרכם יש השפעה אמיתית על הנפש אף שחושבים שאינה מורגשת כל דבר חיוזק משפיע הוא מאוד. ומאידך גם לשלילה נאמר 'בני אל תלך בדרך איתם' וכו' כל ראיית פריצות אפילו קטנה ביותר משפיעה על נפש האדם ללא שיועד שמשפיעה עליו וכל ראיית חוסר מידות טובות משפיעה על האדם אף שהוא סולד ממנה ויש להתרחק מאנשים שמתנהגים במידות רעות וחסרות רגישות לזולת ובזלזול בבני אדם ובתחושת גאווה וכיוצא שלא ישפיע חלילה גם על הנוכח באותו המקום וכבר ידוע שהמידות הטובות וההליכה בדרכי ה' וההדבקות במידות רחמיו הם הסוגה הכי טובה לאדם וכמבואר בכל המוסרים של

מהנעשה בישיבתנו

במעמד אדיר ומרומם נערכו סליחות בערב ראש חודש אלול במערת המכפלה, בראשות מו"ר חכם בניהו שמואלי שליט"א ורבני הישיבה שליט"א ובהשתתפות קהל רב

קום קרא בתחנונים

בן אדם מה לך גידם

סליחות

מניין ב': 13:00 בעהריים

לאחר מכן תפילת מנחה

מניין א': 04:30 בבוקר

(כשעה לפני שחרית)

לאחר מכן תפילת שחרית